

ברוכחים:

ראש הממשלה ד. בן-גוריון	- היזיר
שר החוץ מ. שרת	ד"ר ז. אולמן
הציגל הכללי של משרד החוץ	ד"ר ז. איתן
ראש המטה הכללי	רב-אלוף מ. מקלף
סנהל מחלקה ארץ-ישראלית	ש. בן-זיד
סנהל מחלקה פדרטיבית	א. ציגר
סנהל מחלקה חקר	כ. בץ
מציד דאשון באירועים ישראלים בפאריס	ש. דיבון
מציד עוזי לראש הממשלה	ו. כבון
מציד דאשון באירועים ישראלים בפרארי	א. לרברגי

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

בלתי אם היישבה ומוכר את רשות הדיבור לשדר החוץ.

שר החוץ מ. שרת: התיעוזות זו מבחן איך כל שעה שעה, כיצד אבחן בדבר על דברים העומדים בכבאותם של עולםנו תמיד; מבחן אחרית זו שעה מיוחדת להתיעוזות זו על האגד, אשר אבחן עומדים עכשוויים בפנוי. הזרה מטה כמיibilitה הטהוללות, או לפחות עשוות לחולל, מבחן זו שורה של פגמים במאגרנו הבינלאומי.

זאתן הן הנסיונות הפיזוחית. ראשית, הממשלה החדש בארץות-הברית שבודק מחדש את יסודות המדיניות האמריקנית בכל ובאזור-הטייכון בפרט, ומכבויות בע רוחות חדשות, מהן רוחות לא טובות כלפינו.

שנית, ההסדר החולן ומבחן בין מקרים לבין אגלויה לא רק בהסתמכת אלא בברכה הגלגה של ארץ-הברית. זהות אומר ההסדר החולן ומבחן כי נמענה הארץ הרואה לבין שתי המעמדות המערביות הראשיות, והוא רשות מה לאיזוד מערכות במעט המזרח-הטייכון כולם מלפני מעמדות המערב בסלחמה קרה ואחר-כך בפנוי אפשרות במקורה של מלחמה טesa, זההינו ים שמדובר אולי לחולל, שוב אולי לחולל לרגע במאן הכוחות אל המזרח-הטייכון, שהוא מוקם ואינו לטובחנו.

שלישית, גיזוק הקשרים מצד ברית-הטוענות, שאיננו מופיע את הדבר הזה כגורם רasti או אחד הראותיים בפועל, אבל זה מטרך לתמונת, זה תזרע מרים ונטעת לנצח ידו שבו אבחן בתוכיהם, זה מוביל אליו מוכרכות לאגביר את רגשות המעמדות המערביות לגבי. עמדתו של מדיניות-ערבי לאחצן אל מדיניות-ערבי. על-כל-פצעים כל הדבר הזה וחשיבותו בזיהו, אבל במאן הדברים איננו סבור שזה משנה איך האגד לטובחנו. כך שעלינו לבדוק מחדש את העמדות שלו ואות התכווינים שבתוכם אבחן כוונתו ואנו האפשרויות הפתוחות לפניו לחוץ

היסודות של מזבבון יכולת לחתוך תמורה זו קוודרת. ראשית, מזבבון הכללי
לפחות חמור כנראה, אם לא מחריר והולן, על-כל-פצעים במנידזה שזה מחייב
מצד אחד בהכרחיות הגמורה על עזרת חזק, ומצד שני בקושי ההולן וגוזל להשיג
את העזרה הנדרת.

שנית, המזרע הערבי עליינו עופד בעיננו. לא זו בלבד טמיון
ማדרוף אלא אוחנו עדין למרכז מתוכנת להגביד אותו, על-כל-פוגים בשנות
הכלכלי. אבל ~~יש~~ לא נטה עליינו בזמן האחרון מעדכון צבאית לא קלה, ומעדכון צבאית
שאמם נפרשת לפירושות קשות של תקנות גבול, אבל שמאחוריה ישנו עובדה
כמו בידוס של צויצי המדיניות הערביות אשר חתמו על הסכם שבי-תת-הנשק
וגילויים אחרים של תכזון. כך שהסך-הכל מזכrho לעודר דגונה וטוכרה להפדיין
לטיכום עאה ופעולה.

נתנו הם הכספיים אוחנו זומדים להטען עליהם בטענה הצעה,
ושאותם עליינו להגביר עד כמה שאפשר.
 רראשית, מעדנו בעולם, מעדנו הבינלאומי שאנו רזהה אותו
בمازن הדברים בכוכב חיזובי כביר, גם הנסיון של העזרה, גם ההד של ביטוק
היחסים על-ידי ברית-המועצות וככל-מיידי גילויים אחרים מוכיחים כי עדיין
קרן ישראל רמה בקרבת אומות העולם. גם להשתמש במלחה קרן בנסיבות אחדת,
ישנה קרן של אהדה ורצון טוב. אוחנו מזוויות עכשו ל懂得 עד כמה טהור
להגביד את הכסה הזה על-ידי הידוק הקשיים כאן, על-ידי יצירות קשרים במקומם
שאידם. זה פירושו ביקוריהם, זה פירושו מהיחת צידורות חדש, זה פירושו
יתר תסומת-לב ליחסים בינלאומיים, זה פירושו יתר דגשנות מצדנו לא למגע,
לעומת זה לסעיף עד כמה אפשר זרכיהם. יש בזה כטבן האבלות, אוחנו במת
ובעוגה את מטבחים בעין העברת משות החוץ לירושלים, ולעומת זה יש מפנה
בינלאומי רחב מידה, יש דברים שאין ברירה לדידם, אבל מוכראים לשקד
על יתר הסברה, יתר רכישת אהדה, יצירת עמדות חדשות וחיזוק העמדות הקיימות
ביחסים שלנו.

שניית, דעת-הקהל היהודית ודעות-הקהל הכללית בארץ-הברית.
 שגדיהם נכס כביך עזין לסתותנו. אומנם אוחנו שומעים מהוורי הפרגוז מה
שגדאר בין המפלל החדש, ~~ו~~ שגדאר בין המפלל החדש, שגדאר בין המפלל החדש
חייב או אינו חייב עצמו כלל להאגעה היהודית. אך-על-פי-כן איננו חשב
שהמפלל החדש עשוי לסייעו בחירותם מחדש. איננו הווט שום לוגרי איזיפט
להד פועלתו לאלתר בקרבת הגיבור היהודי וודאי טוינם איזיפט להד שוגבהת
הגיבור היהודי עלולה לעורר דעת-הקהל האמריקנית. כך שזה גורם כביך

עדך ועליינו לדעת כיitz לאגייס אותו מחדש וכיitz להפיעו אותו לטובתך:

שלישית, התגובה (לוקישן) אקטואטטיבית של מדינת-ישראל, זאת

כמו כבידך עדך לדעת, אמרם מקרים דבר זה נכון, אף-על-פי-כן אמחד

ירודים כי במידה שיש תכונת מזורה-התיכון - זכמת טמיים מזה בתגלו

לנו בהזמנויות רציניות מאד - כל התכניות סובבות סביב המרכז הזה. "וגם

אם י"ש מועל אדר או מועל יותר דוח הבסיס הוא כן זו היא הגדולה המרכזית,

או אחת הגדלות המרכזיות.

רביעית, ערכנו האבאי שלען-עהה מערכיים אותו בrama ד' נבואה,

אולי דמת תפזרת, אמחד לא מעוניינים להזכיר הערכה זו, ולפי דעתך יש

בידך אפיקו לחזק אותו ולהעלות אותו, בלי טכטיל את מקצוע הבוחן, על-

ידי יתר דמיות ביחסו האיבור שלזו בשיטת האבאי וגם על-ידי מנגנים הגדמים

ידועים וגם מאמי האביה בכיוון זה. על-כל-פניהם חלה תפוצה ביכרת, אולי

מכרעת, כיוך האבאי של האנטגון אלינו במשך שנות קיומה של המדינה וביחוד

אולי כשה או המדמיים לאחריותם. הדברים של האמרונטים לאחריותם כפי

שמסרו על-ידי הגופאים האבאים לבידותיהם היו הדמים אויבים בתכליות,

בחינות דזועות אפיקו להבות. במידה שהבאה שלזו מופיע בעטנו כקיים

קשרים חזק אם על-ידי שליחת למיזים או ביקורים, וכן ביקור הרטפאיל

וזוד ביקורים כאלה, הרי כל המוגעים אלה הוכיחו לנו כבוד וחריטנו את

ערכנו ואבונו בהחלת רשאים ויכולת לחק בקלף זה.

חמישית, אף-על-פי שבעיניהם סכנת הקمزיגיזם בארץ גזרה הרבה

עם המערכת של החדש האובייקטיבי גודנו, כפי שתתבטאה במושט פרואן נפשנו

הרופאים במודעה ולאחריותם ביחסם הקארדיום, אזי סבור כי איבנו רשאים

להוציאו מכל טוון שלנו את סכנת הקפה-היפר, וזה חכום התמודדות כלכלית

בארץ עקב חוסר עזרה אין לשער למה זו יכולה להבייא. והדבר זה, לא תמיד

באופן ישיר כי אם בעקבות, דרייך להיות לנוד פיזי (שאין אמחד פה בפעם,

אלא שמאז מזמן הכוחות הפנימי בארץ עזיז כיוון, מפצעי שיונס הארץ מארז

אלפי אגושים למשה חסרי כל שבאו הנה להבנות במלוא מזון הארץ. יחד עם זאת,

את אומרא לאמי אגשים גודרי כל מסורת מזכրתית, גודרי כל מסורת של

אחריות אזרחות איזו שהיא, ויחד עם זאת, שיש בארץ מפלגות ו派系 מפלגות

שם מתחנכו גודרי כל מזון לאומי לאומי וחברתי, כך שארץ זו יכולה לחיות

כלכלית

למקולות אשר בפרקיה של תפוצה/רצינית או צעוזה/פערתית ורציניות, ועליהם

היאב היטב לאפשר דבר זה כאשר דגין על פועלות העזרה ליישרל.

לבנון, סיכון הפטון. וכך נזק המזרק והמרצת הפוזר אן

בחלם מכך גורם זה כגורם חיובי מחייבת המדיניות הערבית, כי אוחנו יודעים מכל הטעים שהו לנו, וכל המטעים האחוריים שעוזר לנו עליהם, כי המשגנה על הכרויות של הסדר אתנו איבר חילתה לנצר במוחותיהם של מדינאים ערביים.

אכן יש לנו כל-מיד תכנית על קו דאותן, קו שני וקו שלישי, וכי תמיד עמדות של העדלה ועמדות של מרות לגוזן של עמיין, אבל בסוף של האבו/^{ווגם} חזרה ההבנה כי סורם להציג אתנו לידי הצדדים, אבל אחדים מהם על-כל-פניהם שוטב שעה זאת קוזם, כל הזמן מזכער באגד אחים.

זה היה רק שקדנו עד עכין נוכח בתוכן התסבבת הזאת של המזרח-התיכון, כי המזרח-התיכון עם פצעותיו המורב על דקה על בעיית הגנת המזרח-התיכון ועל דקה זו יגידו של המזרח-התיכון. אני מושג שקדם לסכם את עמדתו, היא גוזה צבא ליזי ביטוי בזירות שנותן, אבל אומנם פכה פשוט אפשר למסם אותה בארבע-חמש-קוזם.

אוחנו כל הזמן הודיענו כי אוחן מוכנים, ולא רק זה, שפכו וגמר עמדו להגן על הארץ הזאת גם כל סכנת פוליטית או צורית, אלא אוחנו מוכנים לאף מעמידים לתרום את חלקם למלא תפקידן בתפקידם האזרחי כולם, גם מפצעם שאננו רואים עמדו כבודם באזורה וזה מנג' שאננו כך גודלים את בעיית הגנת הדמוקרטיה וביעית אליטה טוביית, וטהרעת טהילה לא ברוך שהוא מצעה לבולותינו.

שדי, על יסוד זה אוחנו כל הזמן דרשנו עזרה לנו בכל אזוריות דרשנו עזרה לפעה, דרשנו עזרה באזן פרטלי. על-ידי תביעת סע אבאי במקרא לחוק, האען שיבואו אתן בדברים, הען שידנו אוון, הען שימכו אתן בכל הזרחות, ואיכנּ דואה צורך לפרט כאן את הדברים.

שלישית, אוחנו כל הזמן מתקטו עדה גוד מון גס ערבים. גוד מון גס ערבים כל עוד אין שלום אוחנו באשר גס זה פירושו למלה מגדלו ובגד הדמוקרטיה. נקנו עדה גוד מון יותר מז' גס ערבים באשר אין בשום פכי זאוף להשען עליהם על הגנת האזרח גוד ברית-המוראות כי אין לבם לדמוקרטיה.

רביעית, אוחנו כל הזמן מתקטו כי לא יתכן הסדר לנבי הגנה אזרחים של המזרח-התיכון בלבד.

המשמעות, שלא יתכן הסדר בהשתתפותם בלי שלום בו מנג' טפידושן לכטום להגן על אזרח שאן אוכלת בתוכו ובכל דקה עלול להחטף מנגים, גם מנג' שכל עוד ישנו מה איזה איז טלאום בינו לעם הערבים בשום-פמי זאוף לא

יתכן ש'יתוך'-פערות' אמיתי וככה ביג'נו לבין מדיניות ערבי, וב└לעדן אין הגנה
אוורית יכולה להיות ראייה לשמה.

מה הינו התוצאות של ארצות-הברית לפני כל הטענות הללו?

מלבד אזי הבעת סיפוק בדבר פובן מאליז מונקווד גראנדה, מהכנות
שלבו לעזר ולהגן, שוב הבעת עזרה שבתחילה נפצעה בהסתירות, כי כאשר
החלנו בדבר זה פרשא לא חחיל לאנזר שמנוי זגזר אתם להגן על המזרה-
חכון. עד היום לא שמעו שום הצהרה פומבית בגודל האזהרה שסויימת
ושילנית ששמעו אז. אלא זו, שביכתיהם ידוע לנו כי לטענה הם טבינים
היטב כי עוזר יטרכו לעוזרת, כל מה שיוכלו לעוזר וכל מה שלא יוכלו לעוזרת,
כדי להגן על אזרח זה אך לא תופת אותו קווים מכרייע שתחפש
לראשו. אבל לנבי ארכע הדרישות גראנדה הטעינות, בין אם גראנדה
בתגובה שלילית-קבדה ובין אם לא, לטענה הן לא גראנדה, אחדותם מן אמרו
תקלו בתגובה שלילית פורצת. עזרה עצמן לא קיבלו ולא עומדים בכך
הבעת כבודות לעוזרת. יש זאת סיכונים בעבור זמן לא לאלה. לא קיבלו
שום עזרה הימם גם העזרה בתשלום כמות לעת-עתה כאין. התגובה שלנו של
הסתירות בתשובה לא היה לה לעת-עתה שום חיזובי מעשי. התגובה שלנו של
הטעינות בתגובה לא הביאו לעת-עתה לשום תוצאות. אכן היה פגיעה עם
האגדלים, לא עם האטודיקנים, אבל פגיעה זו הייתה מחרידת תלזיזים ועומדים.
לא היו סרובים וההגדלים מפורשת אבל הדברים נסקרו ערטילאים.

על התביעה שלנו שלא יותן גזע לעربים עד שיתהה הסדר אונן,
ועל-כל-פניהם יש להקדים אונן על כדי הערבויות במתן סיוע אבאי, בז'יבונחים
שהיז נתקלה כל הזמן בעמדת שלילית. אכן עד היום הזה לא ידוע לנו על
מתן גזע חינוך או לא-חינוך למאריכים על-ידי אמריקה, אבל הקי שזוקם ה"סיטי"
זרטטנט" באנדרטן קליפורניה כל הזמן ניבור נתיינה גזע למאריכים, לו גם מעתה,
לו גם בתיבה מעתה שלא תסכן אונן, כי יש הכח לברר אם משטרו של גזיק,
ואז-אפשר לבזר את משטרו של גזיק בלי עזרה, והעזרה שבאה בחשובן היא לא
עזרה כלכלית, זאת דבר גדול ומשמעותי יותר, כי אם עזרה צבאית לאalter.

אשר לתחייה שלנו כי לא יתבן הסדר לאגדת המזרה-התיכון ב└לעדן,

אוחדו נקלים בסוגריה ובהפרטה הרכבה. אוטרים לנו כי לא יתבן הסדר
לאגדת המזרה-התיכון לא רק אונן בלבד, אלא לא ימכן הסדר כולל של המזרה-
התיכון שאוחדו לא כסותם בו מלכתחילה, מפני שזו יזרווה בידי מרין בתמי
ו-הכף-וון. גאנט-סאנט-סאנט מונך גאנט גאנט שלם אונן, והם משביריהם
אותו בראון מפודן, שיש קוון-כל להדבר עם מאריכים, על יסוד הדברים עם

עם מזרים אפשר היה לדבר עם המדיניות הערבית האחדות, זה יכול שלז שאל הגדרת המזרח-התיכון וכעוזר איזה זמן יבואו הדברים חתך. ומכאן ההנחה שאליהם לנקדזה זו, הם אמורים שאם-אפשר לחתוך הסדר זה בערך שלום אום, הסדר יתפרק לד悠ם מידי לשלום או מחד אום הפלום, אבל אם-אפשר להציג את עאיית המלים כתמי קודם לנו, כי אז גם שלום לא יהיה ואם השדר לא יהיה אם הגיעו להסדר כל תנאי זה יכול להיות טעל יסוד זה אפשר יהיה להציג לשלום. ובלבם המדיניות ביחסו, עם כריתת הסכם על סודן, על-כל-בגדים כריתת הסכם לפתרון בעיית סודן וחתימת המשא-זמתן על-פיינו הטעלה, אבדנו אפילו דוחהו לכאן זווית והגורה הערבית על מהדעתם כזרם אכזרי בזחח-התיכון.

מה הן הסכנות שאפשר לאסיק מזה ובאיות העוזה אפשר לבוא. אני סבור כי אבדנו לנו כי אטريقה עומדים עדיין בראשית המערה. היה מздание ראנון של שיחות על אבא-בא, עם 4 מושבות מאיישים חדשות: דאלם, בדיל סמיה, סאקס ולוזז, אבל אוניבר פדיין גומדיין בוג'ו אורה של פז'אות דאס'ינית. אך עמד להיות בזאת נזען ובדוע הראנון של אידיל, וಡאלם היה אולדן בסוף מאה, ב-23 או ב-24. כתמי לדיאלוגים שהו יבואר ב-24 ביזון או ולא ביום שבת, אבל בתנאי שזה לא יCOORD את שנותו אולדן, אם לא, קיבל אודה בו בשנת אן כי יותר גווע ביזום ראנון מפבי סיבות פוכות. יש להבהיר על-כל-בגדים שלא תהיה פרט סודיות מוחלט עד לפירוט פ-דאלאס ממעון. מתקדיל על הדעת שזו נזען לשם לפוד עכידתי. הוא יבדק כפטע בכל המדיניות הערבית, בגז'ר, בדשון, גז'יר וברכת-עטן. יתכן שנקהיר ורבת-עטן יבדק לפג' שיבוא אליגז וביבגד זטראם אחדינו, אבל יכול להיות שיבקר בכוון לפנינו. הוא בז'וד הוזען ופק'סן לכהיר ופטע לרבת-עטן. אבל אין לאטרי לאס'ון על-כץ כי ביבגדים המאזרעום מהחולמים. המשא-זמתן בין אגלויה לבין מזרם איבן מתעכט, ובמשא-זמתן בין אגלויה למזרם אין כל סדק שאטריקה היא שותף פעיל מכך אם כי לאוצרה עומדת מאחוותה וקלאס. יתר-על-כן דורך העובדה אבדנו בכנסיהם לשיחות מכריעות אותם היא הטהירת גיבוש מז'ניות עכשו, גיבוש מזוזה ומתחזק למס' הדברים.

אני סבור שבדונו קודם-כל צדרכיסט לtbody * מה שיתרכז בידע העגיגים. אודה הטעינה חזאת נשמעה כבר, הדברו צמרו בזאת-זמתן ותדברים אמרו בלזגדון, ואבגדים גם גטפרו חלק דבריהם. השיחת האזרעום של באירוץ עם זטראם, בה הוא אפילו העה גם אפוגאות וטפר סיפוד שלם על מאחוות הקלעים מה הין השיקולים שלם ומה הין האגדים שם דבר. ע-על-פי-כן ברז'ום שדו

דבריהם, ברור שיטם דבריהם שאינם ספרדים או הם לא. ברור לי שאזחצ'ז
אריכים להציג חביבה זו באנפּו יותר פורט ופורטלי, גם אם לא תהיה
לזה חביבה חיובית, אלא שידפו ■■■■■ רואים עצבּו כגדום בכל הדרך
זהה, ולא רואים בזה דבר שלא יתכן וזה כדי להיות קרוע בנסיבות שאזחצ'ז
כדי מה הם עושים. אודפן מivid שדבר על בעיית העברת חלק האבעה
הבריטי ומתקנים מועלם סראץ לירדן.

שנית, אזי סבור כי עלייך לבחין בין הפעולה שלצ'ז
היאירה כלפים, ז.א. התוכן והגнос של משיחות הריפולומטיות שלצ'ז
אתם, ובין ההסברה והתעוזה ולהלץ שאזחצ'ז מארגנים כלפי חז'ז, כי'ן
אם זה בפועל נבי'ן אם זה על-ידי הפעלה גורמי השפעה עקייפות עליהם;
על-ידי גדרה שאזחצ'ז ניתן לנציגויות יהודיות והורכה לטרזים של
דעת-הקהל, אונשי הקודגדם וכו'. אזי גודת הבחנה כלפי שדי אלה.

אשר לדבר השדי, התעוזה הכללית וההסברה הכללית
כלפי חז'ז ובשתם זה של גיוס גורמי השפעה איינני רואה שום טיביה לשגדות
מהדרך שהלכנו בה עד עכשוו, או לשנות מאותן עמדות שאקסנו עד עכשוו.
ז.א. המשך ההסברה כי מLEN נשק למדיינות העבריות פירשו סיכון פדיות-
ישראל, ולכל הפחות זה הוא תלית הנשק הזה על קרן האבעה; הרקע החדר
הנאכזרת היישודית המושרת של המדיניות האנטישית, הספרות שמדובר עשוין
בעזרת מדיניות-ערבי; זה אבסורד. לארכן את הגנת הטזרח-התיכון כאשר
באופן זהן הטזרח-התיכון מפליג בתוכו וכו'. זה המשך הקסניה הזאת,
אם רק אפשר, והגבלה, אשר יכולים רק להוציא, יכולים להכביר על המטה
החדש ללבת בלבד שכנראה הוא מנשה לנצח בה. יצרכו להזדק, יצרכו
להסביר ואולי יצרכו לשבות מטהו. איינני מעריך בסקירה היסטורית שלו,
אבל בטשח החדשאים האחרזניים על-ידי בחירת הפעולה הנכרצה בזמה, על-ידי
גיוט השפעה ולהז' ישר מצדך, האצאו למסוע, לאכבר ולהאט את הקבב
בהתפתחות בלתי-רצוייה אם כי בשום-פניהם-ואודפן לא עקרבו מחשורה את
כיוונו התפתחות היישודים, אבל השיבו כמה-פעמים הפסקה לדזיתה ולמרחוב
תרון בסביבה.

שלישית, עלייך להטשי'ן בתביעה העזרה הישירה. אפרתוי
אזי' שבחין כי עמדה כלפי חז'ז ועמדת כלפי פג'ם, הדברים פארם-פג'ם
אם גם יכולים ואיזם אריבים להיות סבוגדים, אבל בשיחות אתם אזחצ'ז

יכולים להיות יותר גמישים; בשיחות עם איבנו זריבים להסתפק רק בזאת שזכור אל תCOORD נסק לעربים, אל תפכו לערבים להבנת האזרע, אל תארגוו אותם להבנת אזרעית, כי דבריהם אלה לא יתקבלו על הרעתם, ואחצוו על-ידי שימת כל הדבש על עמדות שליליות אלה יוכלים להחמיר השפעה היוגנית על כתלך הדברים. מה שאחצוו זריבים להביד הוא: אונחו במקומם לא היינו מוחנים נסק לערבים; אוחצוו במקומם לא היינו סוכנים על הערבים כטודחים להבנת האזרע, אבל מבחןיהם שיקול הנסיבות אתם לא רואים סגורים שהם על מנת כמה דכמה שאותם זריבים איז לתקין בישראל; אם אתם עושים אונחו אותם על כמה דכמה אתם זריבים לתקדים לעשות זאת עם ישראל; אם אתם מוחנים להם נסק אל אתה כמה וכמה הם זריבים מתחת לישראל, וישן כל-מיידי אפערדים של הסבראה.

ובכן, אמי חושב שלא כוכל להסתפק בלבד בלבד כ לפיהם.

יש בדעתו שמי דבריהם עיקריים. אמי כאן ניגא לזכורה דקה ועדינה טה. אוחצוו עומדים בכך פורע טרוד סערבות במצרים-התיכון, וזהיאית אגדייה שלעלת סואץ. זהו מטר שטחך כמה עשרות אלפיים שהוגבר מכך בתקופה שבין שתי הפלחות, ובאותן ימי מיג'י אופר הזוגבר מגמר הפלחת העולמית עד היום, אףנוי שולח יאיית אגדייה טכמה עמדות חשובות, מתוך זה ארצנו אשר, סמילא גם לו לא חלה כל האחירה בהחלשת העדרה הבדניתית בעלת סואץ אז היה קל לאגיא ליחסוק יחסים, חשיבותה הייתה עולמה, באשר זו צהרת אתה העמדות המערות יותר לעות עמדות רבות שהיה קודם. אבל נדמה לי שללה הרעה יחסית במקומם שם. אוחצוו יודעים לפי העותקים טעריבים את דרך המתגניהם כ-5 מיליון ל"י טרלייז, וזה מהפכה גמורה במצרים של אגדייה במצרים-התיכון; זו מהפכה גמורה בסדרי ההבנה של מצרים-התיכון ובהארכות מע臣ות המעדב לקנות מצרים-התיכון, וועודת השאלת מה יעשה. כאן, עד כמה שטזר הדבר, אבל לפי הידיעות טגביעות אלה, ידיעות מהן שיחות ודברים שמתבררים בין השיטין, כאלו אין עדרין תכנית גמורה אלרטנטיבית מה לעשות. ז.א., אוחצוו יודעים כי איתת תקופת אנטיפו לבור את אפשרויותיה של רצועת עזה. גרדעם שלבו היה כי היוזמה באה מצד מצרים, הם דחקו את האגדיים לרצועה עצה. אוחצוו יודעים כי הנסקה הייתה שלילית, שלילית הן טבחינה צבאית-טכנית ושלילית הן טכנייה פדיבית-טכנית. ברור הדבר אם אמי טבב טבי זריבים אלה. אוחצוו יודעים כי בליה ברירה, לא מתרך בחירה, אלא ברכח ובדירותם באים בחשבונו שלושה מרכזים: באה בחשבונו קפריסין; באה בחשבונו ירדן דבאה בחשבונו לוב.

המצריה, בשם שם פעם רצוי להעלות את האגדלים על פסיו רכבות

משמעותה לדזינה עצה, רוזים עכשו להעלות את האגדלים על פסיו רכבות המובייל
לכבר, והפרטים טהיה בעתותם כאילו חלק מהבטיסים יהיה בגב זהה המשגנה
פצרית. אם אוחדו גאים לאגדלים ולאמריקנים בפצב כזה וסתוקים רק
בזה שאחנו שואלים מה שהם עושים, אוחדו רוזים לדעת, לא כל כך קשה
לאמור לנו כי זה בעז לא כל-כך נורא לפס, לא באנו אליהם א-בְּיַ אוחדו
ירודים שהם בטהורה, אוחדו ירודים שאחם איזכם טוכנים להציג לנו משחו,
עשה מה שבוכל. אבל אם אוחדו יכולם להבהיר את פניהן בברוסה שטמנת
שחמע רוזן לעזר, שחמע רוזן לשחר פועלן או יש יותר סיכויים לחזרה
חיובית. יתר-על-כן אם אוחדו זוקרים לשון צאת, ואז סדנא לעשות זאת
בכל הזחירות ואוטר בראש, אזי לא נא להציג בסיסיא בזבב. אבל אם אוחדו
זוקרים קו כזה של בכובות לבירור] של עזרה אפשרית של שיתוף-פעולה,
או אוחדו יכולם להשיג, בלבד מה עזרה פרתיה יותר פתח לפא-זמתן לבירדרים
זרוקים על דבריהם, שיכולים יחד לסקול ולטכו עזה בשעה שעכשו אם
מאנע מוניטין באפילה, אבל בלבד זאת יכולם לפתח פתח לשבי ביזונטים.
זה יסייע להפיג את ~~הברית~~ הבדידות שלו. אין זה מצב כזה שארצ'ת-
הברית עופת לתקשרות עם הערבים ואוחדו צבאים בכיתו של המערב, אבל לא
כגordon פעיל בחפותות זו, זה מכבי אוחדו כגורם להפתחות. שנית, זה
עשוי לטע טרייך ארץ - לא טרייך כוחות, או טרייך איזו פוחלט, אבל טרייך
נדוף על הטרייך הקדים בפניו סבנת סיבוב שבוי.

אזי פוגא צורך לספר פה, היום ישיבת הממשלה חילקה כמעט

כולה לשמייעת סקירה פרי ראש הממשלה על פצב הבתוחן ועל בעיות הבתוחן
של המדיינ. התקורת היתה ספק טרד, ואם כי ראש הממשלה לא מתכוון לכך
היא הייתה טורדית טרד, כאשר הרוחה תסבב של בידול מטהיד של כוחו, לאז
דוק בטורחים מפוריים אלא כבלול בלתי-פומק, בהעלאת הייעילות של האכבה.
זה גם בזבז סטט מושג עזום שהושקע כל הזמן בשכלול הכרות האכבה,
בתכונו ובחייב פDIST אפזרוויות.

באז' המטה ל. גן-גוריון:

אזי רוזה שחטאתי את המטריה. אם לא אדע שחברי הממשלה

לא ישבו שלושה-ארבעה לילות, הרי החטאתי את המטריה.

N. N.

או מרד סדרה הסכירה הייתה פורצת, כי בדברים החסורים
שאמורה לא חידשת, לא ראוי לאמר בדיקות פ' כתה שתחום של הערבים עולא
על שטחן, או פ' כתה אורבליותם על הערבים עולא על אוכליותתך, או
אפיקלו ככתה הגדק שלחן גדול משלבו, מפני טברך כל ידו אדרך
ירועים הדברים שם כל הזמן רוכשים נזק, שהו להט משפחות שמאכזרות
אותם, שמאכזרם האספוי לאין ערוך טוב טלבו, לעידך יש כתף מהנפה,
ולארצוות אחריות מדברים אחרים, הן לא אראות שקולות עליה, לא קיימת
לهم שההטווים היין במצג של חז' רעל, כל זה ידו וזה לא חדש. לעומת
זה כאשר שוטעים שבכל-זאת רכשו תוחלתם, שבכל-זאת רכשו אוירונטים
כאלה וכאלה, בכל-זאת לאדרכו דברים אלה ולאלה, זה מעורך כל שרו. [א]
אםרתי קודם שרייך לאיזו "האנט", ציינתי את היעל המעודד של דבריך כדי
לעבור לאבל, אטייכום היה אלילי טאד וחוטר ביותר, אונחו סול כל העולם
זה. יש בזה כל-טיאז טקנות, טה אפשר לעשות גם בטאנת המתאים הקשיים
בירוחך שלבו כדי לאקיין יותר בסוף או לעשות עבדה יותר טובה או גודלי
לעשה סידוריים יותר יעילים אכזריים טנינים.

אבל אני אמרתי לך בפסקוק אחד, זה מתקשות גם מסדרות
מדיניות. נכון מגב זהה אם מהחולמת התפתחות העודדת לבנות גאר דין
פשיננות המערב לביין מדיניות הערביות, שאין לך יד בו זיין לנז שיתפotta
בו, וכחוצהה זה נזבנה האנט הבדירות שלנו, ואונחו גורדים טעל-ידי
כך לא געלת גובנה, והה מסדרות נזבנה טב האבעון החפור ועל רקי
התפתחות זו, מה מסדרות שאונחו פצוזים בדטה לי להטיך, כי עליינו
באייזו גורה שהיא לא השלב בתהיליך זה, ומתחילה זה לדרכו לעמנו איזה
כל' פגן.

בדטה לי שאמ' נפתח כך בשיחות עם האנגלים באלב זה, יהיה
בזה פתח לכך. מה לטעה אפרץ להז'ע, אני סבור שעליינו לדורש מהן עכשו
את חישוש גשיחות, ולהראות להם ששביחות שלבו אותם אונחו אפרוצ'ו
של שיתוף-פובליה ממשי טדר בתקרה של פורענות. אני לא מציע להתחיל
לדבר עכשו על האגדות לקרה פורענות, על סידורי קבע עכשו, פירוש
להז'ע להם טריטוריה להגמות טקנים, אבל לפחות שלגוכח העודבדה מהם
יזואים מועלם סואץ, הם עומדים לכאן, עמדה זו הם פסידים ו הם ערבים
מחדר את תכניותיהם בטורח-טורחון, מוכרים לעורך אורח מחדר, ערבים
תכנית אייפה להחזיק צבא, אייפה להקים טקנים חדשים, מה תהיה הפעולה

במקורה של פורטוגזית לנבי הפלב השבוי. אוחנו טוביים מעצמינו להכנת לשיחות
קציגיות על רקו זו ששתנה כדי לתרום חלקו להגנת המערב. זה יכול
לפתחו פה לייצידת שיתוף יכול לשפט איזו חוליה נוספת בשלשלת הפתוחן

ברוך שדבר זה צדיק לעשות בידיעת אטראקיה מצד אחד, מצד שני דבר זה איינו צדיק לבורא במקומו תחביבה שלבו לאטראקיה לעוזרת יטיראות. להיפך, אהובו צדיקים לחתמיין בעורבה שחנות אהובו באים בהצעות כאלה בפניהם הרג'יטים, הטעמאות בחשבונו את שיתרפהנו המתווכן פרוש וספורת יותר בסקרת של פורענות, להשתמש בזה כיסוד לתביעה אטראקיה כדי שבועל בבורא השעה למלא את התפקיד המינויו לנו, זאת יהיה פחות פתוחון מה לאטראקנאים לסרב או לדוחות אורחותם בלבד ושהם.

דבר עז' שאבי מציין לבסוף, אולי כאן ביחס בלבד כלפי האפריקנים, או אולי רק כלפי האמריקנים, אולי במקרה ידועה בטוטני, בשאלת השלום עם העربים, מה הפך בעניין זה. אנחנו שומעים טזר אחד אופרדים אלהו בשיחותם, "סטיטיט דפרטטמנט" כי לא יתכן לעשות את עבין השלום כתנאי להסדר שחדא, אבל כל הזמן אופרדים שעבין שלום יאנאקסאטץ הוא דבר רציני טזר ומייגן יורד מסדר-היום. אבל אזלם יש סדר אחר, קודם-כל צדין לחזק את גגיב בפניהם התמוטטות, כי אם פדרים מתמוטת איז כל הגזרה-התיכון הערבי מתומם ביחסו שהוא צדין עליון להזות טרייז בוגדי הסכמה של טריניטי אחרת של הסובייטים כלפי המדינות הערביות. הכל תלוי בהצלת גגיב להתמוטטות. ביאו דבר זה פירוזו כפה דבריהם: פתרון בעית סודן - זה עכשו כבר בסדר; בעית סודאן - גם נעה זה מתקרטת לפתרונה. יתכן שזה לא ד', יתכן שהיה צריך מתחתם, אולי יהיה צריך מתחת עצמה לבליית. זאת הטענה הראשית וצדין מתחת לו גם כדי לחזק אותו. פדרים כאילו ישבה הבתוח פדר גגיב שאחד כל הדברים האלה היה סובן לשחק פועלה בתגובה האזרה. נגידו בלהת השיחות הפליט טהור על התהווויות בכתב שיש לו סכיב, לא פורש על מה ההתייחסות, אבל בנסיבות שזו המכורה. אולי יאמרו שהבתרון הוא קודם-כל חיזוק ידיו של גגיב וכחיזקה מזה יחזק פדרו של גגיב, וזה יגש לארון ההגנה האזרחי, וזה לפי התורת המסודתית שלהם, רק אחרי זה יגש החזן לדבר על שלותם.

בנוסף לה הופיעו בזיגוגיות אחוריתם. ביחס לפ' דיווונים מפודגטיקם

הנתקן מהתפקידים הדרושים בחלוקת הרכוש, ושהוא ישלם שחלול

לאמריקה על רקי היחסים עם העربים, טרם עליידי-כך קלקל לה סיכוןים אלה. בין זה, אם באהם כבוד עותדים במסע מוקץ זה, - ובשיחת האחדות דינורית השטח במלים של מוקץ עליון - ובין אם הדבר יבוא רק בעבור זמן, לפי חורת החלבים שאנו כאן הסברתי, אבחן זריכים להגיה כי יבוא يوم ויאמר לנו: עבשו אתם. מה אז ברקזיט, מה אתה פזיעים.

כאן אבחן זריכים לשאול את עצמי מה רוצים ערביים. אבחן יודעים שישות פציגיות ידיעות, אין לנו לעת-עתה על-כל-פצעים חרוד ביוור לסכנתם של תביעה לאננו יסדי נכונות. סכנו של הגליל המזרחי שוכבטייתו כ-80% ערבית, וביחור כטעם שאנו בתחום המדינית כי אם זה אחד מערכי המרידת, אין פקרון מהפיך לדאגה זו נקודת תורפה המורה נא, אבל אם לבדוק את כל זרם הידיעות שהגיע אלינו, הפגעים שתינו והשיחות והסתערות, אין לנו שוטף-עה שם איזו תביעה תהיה להזדהה הגליל המזרחי.

בדרך-כלל העדרה הערבית של גבולות 1947 ברור לי פוז ^{מגנטית} עדת ואך דרך חשפה ולחוץ, נזום שיחה/יתר דינית הירביה איזם מזכירים דבר זה. אנו אולץ בודק העדרה אופטימית, אבל daraה לי שזו העדרה מזיאורתית.

ונית, בפין הפליטים. התביעה להזדהה דומה לי חולה להיות דינית דינית לבאה לפטור את בעית הפליטים. אוי בשרה כי אם פעם אבחן בתישב לטחן עט הערבים, או אם פעם ארצות-הברית תכנן לתיזוז, מתקל בקשי ראייה נטקה של טירז להזדהה טלית של פליטים, על זה היה ריבג, ^{כרכן} אם יש עכיזו 000-000 אלף פליטים - ראש הממשלה העדיף שזרדו ~~הנתקלו~~ כ-200,000 ו-103,000 ילדים, גם לא לאליטים בולדו ילדים ילדיים, פם גדו כ-15-20 אלף. יכול להיות מספר כזה, ואבחן בתביעה של הזדהה טלית, פחות או יותר מכך נבחינה כטוחית, אבל יבואר בתביעה של הזדהה טלית, נאמר של זה איזה מכך. אבל מה שייתר מזגדש בשיחות, שהגיעו אליו ידיעות עליהם, זה עזין הפיזיות.

לעת זה מה שעובר בחוץ האני בכל אשוחות, זה כנראה ^{רכ} שבעל-עלת בגדים על-כל-פצעים איזה פרבנה לוזע סבנה, היא בעית הרציפות הטורקי-אלית שבחן שברכו. אם יודעים את ההגדרה של פארוז באחת אשוחות, בולגן בבעודו להחלטת או'ם על חלוקת ארץ-ישראל, אבל שבחן

בכונע זה שסדרי-נזה-ישראל מועה חליזקה בעולם הערבי, זה לא יתכן, ולכן
אבי בטוח כי במרקם או במרקם אחר יופעל בגדנו לחץ אטדי-קדי לגביו בעיטה
פליטים ולבני העמי של נזירות. נדמה לי כי ישכיל לעשות אם קדם את פנ' זו
הפניאת הצעמת. אכן סגי עזבונו כוודי לאטדיים, וגם נפרדים, פה שבאים
אטבון כבד לא פעם, אבל דעה זאת עכשו בחרגת מחוזת, שאנזבון, עם
כל החדרה לתביעה לשלוט, לתביעה לבגימתם למשא-זטן לשם סיוע לשלוט,
כי בלי שלום לא יתכן הסדר ייעיל של הגנה א-בטזר-התיבון, וכל גדרים
האליה, אבל בצד אטדי, שאזבון פוכנים עכשו להתיישב ולגדר בעמי
הפיוצזים על-מotto להתחילה לאלה

לא הטעמי עוד לאטדור לך (פוגה לראש המטה), באה
השיחות האתרכזות טאל אורתי דיבוריים אם בקשר עם אישור הסכם השילומים,
אנזבון לא מוכנים מחד להציג הברה חיובית על פיאזויים בקשר עם זה.
אטראתי: בקשר עם זה, לא. אנזבון מפרידים בין שתי הפרשיות. אטראתי
אכבר אמרבז זאת לא פעם, אפשר נזדמנות ידוועה לאטדור זאת שוב, אבל א
איינני רואא זאת כחזרות. עליון

עלינו כפונן לאטדור ולהציג שבי פיאזויים. דאסית, לאטדור כי
יבולת התשלום שלבז קשורה בחומר הערבי ובתכמו. אי-אפשר לדודוש מאזבון
שאנזבון נשלם לעולם הערבי, כאשר העולם הערבי של מאזבון יבוזת תשלומו.
שבי הדברים האלה אטדיים ללכנת בד בבד. שגייח, לדעתך, גאנגע התשלומים
ובודל אשיעורדים, נפצענו אונ, טורכחים להיות שיעורדים קטדיים ותקופת תשלומים
או רוכחה טאנ. אם אמריקה מעוניינת להחיש את הדבר הזה, ואזבון חזבויים כי
רצוי פאר להתחיש, אז פירוזו טלווה. סלוזה לא לבו שאזבון נשלם אותו,
אלא סלוזה בשיעורדים אלה לבו כדי שפיד כל הטעום יוקדש לפיאזויים לאזבון
ונלט באותם אשיעורדים. המעטשה עליו לא תגדל אבל העולם הערבי ייכל
לקבל את הפיאזויים, וכטובן אכל זה צרייך להיות מתרואם עם תבזית גדרות
להתישבות.

זהו שבי סגי שזאת לאטדי-קדי זה בר: אם מזגי-הו

זה שזה סכימים להחזקה שליטים האלה, שבחלקו הגדול מיזעד קליטה,
באנזבון האזמלה המאורחות, אתם מזבזים כספ יקר, תגשו לעזרך תכנית
שלמה ומיפוי לפרטן יכיעית האלה של יישוב הפליטים אם על-ידי ההלוואות
שאתם מזגי-הו פארטן ישייך או באנזבון או, אך הקאורת או הלוזאות לסדרי-נזה
הערביות, על-מotto של-קחזה על עצמן-או יישוב הפליטים, אך שיכטן את

הווצהות הרכבה, הזראות לסידור ראשון, מעוז תכנית גדרה בזאת, אבחזד סוכנים להשתף ביפוי התכנית הזרה על-ידי חיסול עין הפיאזיטים. המשלום שלבו יכול להיות לנו אורך אם לא תעוזר לנו, יכול להיות לנו קדר אם תעוזר לנו בתקבנה כספית, אם לא בשנתה אחת, אלא בשנתיים שלוש או חמוץ שנים, מעוז זאת במקל שלוש או חמוץ שנים, אבל גרע שוגה תכנית שאבחן ביבשים לבצע זאת.

לבסוף, אזי חשב שאחנו ארכיטים להודיע לאמריקנים כי ידענו מראש - מפני שדבר זה כל הזמן מזכיר באויר ומוסמך שלא יהי איזה-הבונת, אם לטדו בבר טכאשר אבחנו אומרים דבר באופן דאגורי אם חיובי או שלילי איזו לא צxis מנצח; הם נוכחו לדעת שזה המכב בוגר לالتزרת פליטים - שזכה לא נזוז. כיוון שקיים מצב שיש לאמור דבר חיובי, אולי שנאמר להם שזהו ותו לא, בקדמת שתחיה שאלת של הזרה סטלית. דבר עני בוגר לנצח ותחבויות שהגד השג' מציג אותן, זה בעין הרצינית, יש לאמור להם שהזירה ידוע שלא בא בחשבון לא זיתור על אילת או איזה זיתור שהוא בכוב הזרוי או הגב הדוטי לשם שלום עם העربים. השלמת הטריודיאלית של ישראל זה כל יעבדו. לא רק שזה בכלל לא בא בחשבון, ביחיד, עיין הזרה נזורה כאילת יכול להיות קשור בזורה על 10,000 דונם, אבל 10,000 דונם אלה קובעים יותר ספיליון דרום במקומ אחר, כפאי שזה מזא לים וספני שזו עמדה ניאו-פליטית יקרה עדן, כי זה בסיס לפיתוח כל-סיני מינרלים ועוד. אבל שיחיה גדר לאמריקנים שאחנו טוכנים לדבר על פתרון בעיית הטעבר, על הבטחה של חוץ טבר בגבולות מסויימים, כדי שלא ייאمر שלא גותים לעربים לאמתך קשר יבשתי. זה לא פשוט לאמור שנשאר קאר ימי, זו קורתה ^{עליה} וקוץ שעלה מוגלה, אזי גסוח שלא יוכל לבוא לעמק השורף גלух באיזה אופן שהוא לעזוז קוץ זה.

זאת אמי מציע כדי לטבוע התקפת גדר שלהם עליז, לפדק מהם אותו נשק שהם מכינים נבדקו, ולהעמיד עטנו בפניהם במאגר הרכבת יותר זה, שיכסים ביטה סמלתית לעגיניט, והאנטם שיוכלו למפור דברים אלה לפורטאות, וזה קרדם תעלת על-ידי-כך וממד יהיה גם קשה להסביר סדו עליזו להיות מוכנים לקרבנות יותר רצינית.

אנו רצוח למסודר כאנ אידפורהטזיה, אם כי אידבז'י זולפיךאר
כשה היא שורה, בוגרנו לפזריהם. ישנו עתוגאי איזורי שיושב הארץ דתבייע
לפניו שלושה שכונות מפזרים. הוא הלא למזרים דוגבם עם גביב, לא לבדו
אלא אחד-היו עוד 3 עתוגאים אמריקניים. אחד-כך הוא נפוץ לבמה שיחות
עם דzin העתודות של גביב, היה צרייך אחד-כך להפגש עד פעמי עם גביב,
אבל לא נפגש. דzin העתודות הצעה שיחות עם זולפיךאר, מפקד חיל האויר
ואחד מגנים עשרה הקצינים הסליטים.

כגמישה עם גביב הוא לא שאל על ישראל אבל העתודות
האמריקנים שאלו. תשובה של גביב היתה: "היחס אלנו ידוע, לא היל
כל שצוו, זיין זו שאלה דוחה. מזרים כטו שאלת סורן. זה גיא
שנוי יפים לפני חתימת המסע על סורן - והוא סקרה שום שאלה זו תפתר.
הקורטיפודים טהර לא שאל כלום בעין זה. הוא נפוץ גם עם עזם,
אבל הוא שבב חולת. בן כנס עם המזקיר החדש של הליגה. אותו הוא
שאל איך הוא מודה לעצמו שילוב ישראל בעניין הסורח-התיכוני. על זה
הוא ענה: "זה תלוי פון ישראל תמלא את החלטות או". העתודה מספר
שכאשר הוא דיבר על זה הוא דעה אדם, התואן על התקפתו בלי הפוד
על הערבים במוקם שהיו צריכים לעוזר ערבים.

כשדר עם הפנייה עם גביב הוא מספר שהתרשם מפניותיו שלו,
העוזרות, לא-יהידות. דzin העתודות שלו הוא איש צעיר, דעים מארד,
והוא סביר לקורטיפודים שליווה את גביב שבוע קודם לכן בזמן ביכון
ברזועה עצה. הוא אומר שזה מזווה מזועה. הוא לquo את הספה וגראות:
"הנה פה פולדים הישראלים לישב פליטים בגדכ".

אחד-כך דzin העתודות סידר לו פנייה עם שגי המחדם
זולפיךאר. האחד הוא מפקד חיל האויר ושגי מפקד בשטה אחד. אתם הו
דיבר על עניין ישראל. זולפיךאר נס-כן מהחיל סיישוב הפליטים והרעת
על הספה: "הן מוקם כשביל הפליטים והישראלים אריכים לחזור לבנולות
או". הוא מוסיף: "אנ זורעים מהישראלים לא יעשו זאת לעולם".
הו התואן שכיאראל.....
זו הייתה הפרשה האחראית ואחרי זו הקורטיפודים עזב

ופאזרוי בשיחת זו התחילה לדבר על בעיית ישראל ואמר שם מתקדבים לפסקצתה שהכרחי הפטור. המסדר שחייב כמה אוניות טוקדשות, והוא אמר: "שנין שלוש אוניות טוקדשות: א) בעיה אפליטיתם. אם הבעיה הזאת צריכה לגסדור, אז הפליטים צריכים לישב". הוא לא אמר אף פעם "להזיר", הוא גם לא אמר בספורץ, "אצחנו לא דורותים החזרה". ואא אמר את הפליטים צריכים לישב, כי שבאותם אמינו בمبادר סיני אם נחליט לגשת לדבר זה". הוא לא נאם בנסיבות של שיקלוי, ואמר: ניגשים ליישוב הפליטים, אבל ישראל סוכחה לשלם פיצוייהם.

ב) עניין הרציפות. הוא אמר: דבר אחד הוא אם או לא? מחק את ארץ-ישראל, דבר שני הוא שישראל תחלק את העולם הערבי, וטוביים להתחשב ברציפות של העוזלט הערבי.

ג) עניין ירושלים. החלטת הבינאים על ירושלים מזכורה להתחשב. כמובן, עתה לו בנקודת זמן זו ואמר שהירדן מתחננת לבך בכל תזקף. על זה הוא עתה שזה לא דבר מחייבת, "ימירב וכל יעבור". הוא לא דיבר על חזרה לאביבות 1947; לא דיבר על יישוב הפליטים, אבל אמינו בمبادר סיני – ברגע, יכול היה לוفرد גם ברגע, הוא לא אמר זאת.

ג. שילוח: תכנית יישוב הפליטים ברגע אותה תכנית חדשת. עבדו על שילוח האציג זאת לפני שלוש שנים בלוזאן וכך לאפשר לבזבז.

ה. חוץ: שרים: מפניהם שם רואים פקום אחד שבו הערבים מצטופפים ומכוון שני ריק.

ז. דיבורים: קודם-כל אזי חשב שהר במסגרת של הערכת המאזן אקייף את כל האפשרויות, אזי רוזה להעיר רק מספר העדות. אזי חשב שבעון שיש תהליכי של התקשרות לקראת הסדר פעדבי-מצדי, אבל דעתה לי

אני רוצה לשאול שאלת קיטנות יין כי הקטנות האלה יכלה לסייע לבודדות ביחסים הולמים. בזמן האחדון השנה הטען על הריבוע של האפריקנים, ובשנה התווען לא הגדש.

עד חוץ פ. שרמן: זה הטוון של המפעלאח החדרה.

ראם הממשלה ד. בונדיינרמן:

באילו קבוצת אפריקנים, זהו השלטונות, לא רק הטוון. באותו הדברים שמדובר אליהם, לא בדרכם חירוניים, בדרכם קומניים, תחנן טאד שאנצ'ן נבז'ה לידי החבשנות אז צבצברך להציג: לא, או שצטרכן לאשוו את התייפן מטה מהם ירצו, זה טאד יחנן, ואיזנביי יודע אם זה כל-כך רע. אני רוצה בקשר עם זה להעיר העדרות איך דרך נסיבות באפריקה. היזיתו רוצה לשטוף את דעתו אלה שעוטקים בעזיזיהם אלה יותר מקרוב. משרד החוץ האפריקני, עד כמה שאנו זוכרים, היה עוזין, אך אפס: ככל הנין עזיזיניס. האיש העיקרי, גתינו עוד מאלה, לא היה רק איש אחד עם קצת הבהה לדבריהם, היה לא רק יידי. גם באורט, כל העזיזים של הסדרינה, עוזין הניגן ועוד רק מערבות הנשייה שיכחה את הדבר. לא לא בדורם אם משרד החוץ זהה לאיזיבן זה. לי לא ברור אם הוושינגטן איזונטהוד יש לו השקפה ברורה וטגדבשת בזעקה לפדרטיב; איזנביי יודע אם יש לו השקפת מובלשת על האטיות הקטנות על האזרה-התייכן, על יישראל ועל הערבית.

שווין, איזנביי יודע אם מנג בקובגרם הוא עכשו יותר רע מאשר היה, וזה לא אותו אבוחות, הכוחות מאוזינים בין הרפובליקנים לבין הדטוקרטים, אבל יש אביזל בזאת שקוודם הרפובליקנים היו מיעוט עכשו הם דרכם, אבל הרוב שלהם קטן ומה בעוד חתמים פכים יעדנו לבחירות, ומה קודם-כל דואנים מה מילא בסטופם. אני יודע מה ההבדל בין טופט לבין איזונטהוד, לטופט יאנת גישת פזימית, אם יש לו תכנית היא כרגע בעיקר לעזיזים הפזימיים העזיזים בעולם רוחקים טכנו. איזונטהוד להיפן, הוא ח' בעיקר מעזיזים כינלאומיים ואיזנדי מילן כל-כך לאמת אחרי הטעיניזם הפזימיים, ונדמה לי שפה הקובגרם יותר חזק מאשר בזאת בזאת זמן שהוא. אף על פי שאיזונטהוד נבחר ברוב גדול הוא לא תלוי במפלגת הרפובליקנים, אבל הטעט חלי, והקובגרם תלוי, כי הפקיד בעורר שוחדים עלול להשפיע על איזונטהוד. האימרתה שלהם שם

ראש הממשלה ד. בונ-גוריון:

הרו לא יודיעו שרוכם הייחודיים האביעו بعد טמיונו? הוא גם לא חייב להם כלום. אבל אזשי הקודגרות תלויים, כל אחד תלוי באיזה דבר, והם חשובים מה זהה געוד שנותדים ובגעוד 4 שנים, גם אם אזי פניהם שאינזידתאדור לא חשבן. זהו איש של אורבה שודדיי, ~~שודדיי~~ סקוּר בעיות, לא כל-כך בעיות של פוליטיקה פניםית. מנגד אבנאי פוטרים בפני בעיות כל-כך הפורות, וגם הם עסוקים בעניין זה, לפניהם שם יכוון באילו דרישות ואותן בטרם להגידו. זה יוביל להיות כמות ידוע מזויף של פעולת פניםית ותתגלתה שנותה לעמדת זו שיעור להם.

לכן כרך דה^ג בודד לא רצון הפקידת שלו בפרטיקה. טזר אוחז טרדרוותנו שט, קינט פגיאותם עם אונסים שם, משה יהיה שם בקרוב, וארכון העורלה של דעת-ירקן כמחדיקת יהודיות והבלתי-יהודית. כרגע הם פוטרים ברכז. איבנאי מתחזק שפוזה עם השיחות עם האנגלים, אזי עשייתו קצת ספקה בדורגו לשיחות עם האנגלים. אם טעו הכל, כל מה שאפשר היה להשפיע, גם שמעו דבריהם חשובים לעוניינו מטזרה-תתיכרן.

בר. שילוח:

הסבירו של אשיחות היה בזה: שבאי-כחות שת' הממשלה יכין את הדברים בפז אסלאות ודן זריכות לוחלית גם יהיה המשך לשיחות.

ראש הממשלה ד. בונ-גוריון:

אבל הם שמעו כל מה שאפשר היה להשפיע, שמעו דבריהם כמובן, והם לא הגיעו בלום, באילו לא היה. איבנאי מתנגד לשאלת מה שטע לארך בעניין פינוי התעללה, לקשור זאת לדברים שביניהם לביניהם, שהיה המשך כדי לנדר מה רוצחים, מה הם חשובים, או שיגירו לא.

צ. בון-גוריון:

מעיינאים בזה.

אדבטי תוצאה הדרת מקורות בזאת, לי' ברור שם הם היו מועוניים לא היו מוחמים עד שצפזה, מפניהם עמיין אצלהם, אפרדו דבריהם ברורים ודבריהם חשובים. בכלל-אופן מרכז אדבטי הוא אמריקת, ואני חוש פאר שאחכנו נכו לידי תתקנות ובתיו מודרניות להגדיל לאחסן ה"טטייט דפרטנטס" : לא, "אמדו" לנו: מסללו קצץ מהערבים, נאמר: לא. בוגרנו לפניו התולה במורים לא נוכל לעשות כלום, אבל בזוגע לדברים פה לא נוכל להפסיק לכל, פנוי שכירוד אומר שמה שם עושים טוב ליתודים.

ג. פילוח: לעניין הפטייטי האפריקאי אני רוצה להזכיר דבר אחד. כפי שרצו שדר החוץ אחד הגכים שלבו זו הערכת השליטות הצבאיים את זה. שם כנראה עצמה עבדה רצינית טרא. אני מתכוון לפעולת הנשיאות שלנו בוואשייבגרון, שליחת תלמידים, ביקריהם ועוד, כל מה שקיים כאן שדר החוץ. היה תקופה שנקורות תודות בעקבות היחסים היהת כאן. זה היה בראשית שנות אל גדרי, דבר זה טופר, אך על פי בן דרכה לי נדרש להיות טיפוח מתמיד, אם הולכים לקרה אפרידות של אמירות לא. זרייך ליאור יותר ויתר לדידים בחובים אלה. אני רוצה שהרמאנל זרייך לזרוע לך גם בפנטזון.

שר גינזך מ. שרמן:

כמעט כל הידיעות המכניות אליוינו סייעו להאזרע טיעדות על בירון ברור של פיום הערבים ושל הטלת אחידות עליו בעין זה. ז.א. הפטרת היא לתקן את היחסים עם האולם הערבי. והיהודים צריכים לתרום לדבר זה. במקרה המשמע בביטחון שהיהודים אריכים לחדר אחדי הערבים. אין שם שום דבר על ישראל בערך עצמו ומה אפריקא זרייכה לעשות למען ישראל כמות שתהיה. דואים שהפיגור אקובע אצל זה הם ארחות-הברית עם ערב, וישראל כופיה כבודם עבער טפדייך ייבול לטיעע, פדו על מזדים.

סבירו, מה אני יאטזי מתוך הנחה שאחכנו עלולים להתבגר עם ארחות-הברית. האלה אין מוכנים להתבגרות קשה והאזור לסתוק את גשות זו על-ידי זה שגוז אקיידתם זו מכבים עליהם את מלפקת הלחץ עליו. ישנה הצעה של מד אבן להעמיד על פדר-יוסט את עבון השלים בינו לבין מצרים, יכנסו למשאותן ובודו". דעתך היא שיש לכת בדרכך זו? אפשר גם זאת לעשות אבל אלה דברים לאוכרם המכם והערבה. אני סבור כי בזאת לא סגי, אלא אכחנו

לאנגלים דבריהם שביביגנו לבינם ולא לקשר זאת בעניין תעלת סואץ, ביחסים
סוביירים אבא לירדן, גורדים יחש הום בינם לבין שמי מדיניות ערביות, עם
ירדן יש בין כה יחסיהם. עכשו יתירה הסג בירדן עוד יותר חשוב מטהר עד
עכשו. עם פדרים יחסיים בכך של חרבנות שלופות, עומדים לעשות שלומות,-
שלום שעוזר כניעו במובן ידווע אוחנו לא מפלאים שום חפקייד ולא אונסרים
שום דבר, הראייה שם עושיתו. אפלו לאסורה את עושים דבר כל-כך גדול
בשביל פדרים, תדרשו להכזיבם כדי להפסיק מטהילו. השאלה היא מה אוחנו
וגותדים? אם אוחנו גאות זמן טמלה סוכנים לבוא ולאסורה: הנה חדש
את המשאותן שפודם עז עז הבריטים מה, לא לא לקשר זאת מבחן
חכימית עם תעלת סואץ, מאילו טבנדים לחוץ איזה דבר.

ראש המטה ד. בונדיירנדן:

הדבר
כמי שיאליחו בעניין המואץ, מה מחייבתנו לאסורה
אם יעצו איזה דבר בשבייל בירדן פה, החבורה, שודת תעופה, צוק, מעשיין,
זה כביך את כוחנו. שם יונטו להציג רצון כדי שבעבור אוניה?

שר האוצר ב. שרף: אם ישיגו ורפס סעיף לאניזות גם זה אונכו על מילוי
דו-לאומיים, בשבייל זה דבר קביר, זו כמיון של פדרים, וכן
זה הוועב שם לא יטינן צה, כי אם ישיכר זה דבר קביר.

ראש המטה ד. בונדיירנדן:

אנו סולחים לך שפכו על מילוי דו-לאומיים, האבירות זה
אם האניזה מעבודך ורץ לעלה אורע או חלץ בדרכך אחרה.

ג. גן: זה מרכז סל 9 מיליון דולר בשגה לפיקטדים כיווט.

ראש המטה ד. בונדיירנדן:

עודיה להגברת הפורטוגזיאל האדרטינטראטיבי זה דבר יותר
חשוב, וזה בידם, זה לא תלוי בנסיבות של נגיף. לעומת זאת עניין המטה
איןנו בידם והם לא יכולים להיות ערבים ל羣衆 תעלת סואץ, לא מפבי שמן עושים
טרובה לנגביה, נגביה מקרים אחרים לחת לו עזרה אטראקטיבית, לא יכולים לומר:
חשלם לנו بعد זה. אכן איזי סופוק אם זה הדבר. אם הדבר עם האנגלים, יא
לדבר אותו כמה הם יעוזר לנו.
ג. שילוח: לדרכו את העברת כוחם לירדן, מרכז הרברטים הוא בארכז.

ברוכחים:

ראש הממשלה ד. בן-גוריון	- היזיר
שר החוץ מ. שרת	ד"ר ז. אולמן
הציגל הכללי של משרד החוץ	ד"ר ז. איתן
ראש המטה הכללי	רב-אלוף מ. מקלף
סנהל מחלקה ארץ-ישראלית	ש. בן-זיד
סנהל מחלקה פדרטיבית	א. ציגר
סנהל מחלקה חקר	כ. בץ
מציד דאסון באירות ישראל בפאריס	ש. דיבון
מציד עזאי לראש הממשלה	ו. כבון
מציד דאסון באירות ישראל בפאריס	א. לרברג
מציד שר החוץ	

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

בלתי אם היישבה ומוכר את רשות הדיבור לשדר החוץ.

שר החוץ מ. שרת: התיעוזות זו מבחן איך כל שעה שעה, כיצד אבחן בדבר על דברים העומדים בכבאותם של עולםנו תמיד; מבחן אחרית זו שעה מיוחדת להתיעוזות זו על האגד, אשר אבחן עומדים עכשוויים בפנוי. הזרה כמתכונת הטוויללות, או לפחות עשוות לחולל, מבחן זו שורה של פגמים במאגרנו הבינלאומי.

זאתן הן הנסיונות הפיזוחות. ראשית, הממשלה החדש בארץות-הברית שבודק מחדש את יסודות המדיניות האמריקנית בכל ובאזור-הטייכון בפרט, ומכוונות בו רוחות חדשות, מהן רוחות לא טובות כללינו.

שנית, ההסדר החולן ו מבחינה בין מדדים לבין אגדייה לא רק בהסתמכת אלא בברכה הגלגה של ארץ-הברית.זו אומר ההסדר החולן ומתרבה כי נמענקה הערכה הרואה לביין שתי מערכות המערביות הראשיות, והוא רומח פה לאיזוד מערכות בمعد המזרח-הטייכון כולם מלפני מערכות המערב בסלחמה קרה ואחר-כך בפנוי אפשרות במקורה של מלחמה טesa, זה שינייניות שמדובר אולי לחולל, שוב אולי לחולל לרגע במאזן הכוחות אל המזרח-הטייכון, שהוא מוקד ומיון לטובתו.

שלישית, גיוס הקשרים מצד ברית-המועצות, שאיננו מופיע את הדבר זה כגורם רasti או אחד הראותיים בפועל, אבל זה מטרך לתפונה, זה תזרע מרומה כושא לפצע ידוע שבו אבחן בתוכיהם, זה מוביל אליו מוכחה לאגביר את רגשות המערביות לגבי. עמדתו של מדיניות-ערב ולגביו לחוץ אל מדיניות-ערב. על-כל-פצעים כל הדבר הזה וחשיבותו בזיהו, אבל במאזן הדברים אי-כני סבור שזה משנה איך האגד לטובתו. כך שעלינו לבדוק מחדש את העמדות שלו ואת התesisים שבתוכם אבחן כוקמיים ואנרכו-יזמות הפתוחות לפניו לחוץ

跂יסוד של מנגנון יכולת החקבל תמורה זו קודרת. ראייה, מנגנון הכלכלי לפחות חמור כהיה, אם לא חמוץ והולן, על-כל-פצעים במידה שזה מתרטט מחד אחד בהכרחיות הגמזה על עזרת חזן, ומצד שני בקושי ההולך וגדל להשיג את העזרה הזאת.

שכית, המזרע הערבי עליזו עמד בעיזו. לא זו בלבד שאייז
פתחו פה אלא אבחנו עדין לمعدכה מתוכנת להגביד אותו, על-כל-פוגים בשאלה
כלכלי. אבל יש ~~ה~~בזמן האחרון בזמן האחרון מעדכה עצמאית לא קלה, וمعدכה עצמאית
שאמנם כפרת לפירושות קטנות של תקירות נבול, אבל שסואודיה ישנה עובדה
כמו כיוז של בזיזה המדיניות הערביות אשר חתמו על הסכם שביתת-הנשק
וגלויים אחרים של מכון. כך שהסכם-הכל מזכרן לעודר דאגה ומזכרת להMRI
לטיכום עזה וטעהלה.

נֶה הַסְּכָסִים שָׁאַבְחֹנוּ עַמְדִים לְהַשְׁעָן עַלֵּיהֶם בְּמַעֲרָכָה זוֹאת,
וְשָׂאוֹתָם עַלְיָנוֹ לְהַגְּבִיר אַדְפָה כַּמָּה שָׁאָפָּסֶר.
ראשית, מִמְדָבוֹר בְּעוֹלָם, מִמְדָבוֹר הַבִּינָלוֹמִי שָׁאַבְיִ רְזֹאָה אָוֹתוֹ
בְּמִזְוֹן הַדָּבָרִים כְּנַכְסָ חִזְוִינִי כְּבִידָר, גַּם הַכְּסִיּוֹן שֶׁל הַעֲטָרָה, וְגַם הַחֲדָשָׁה שֶׁל בִּיתָוֹךְ
הַיְהָמִים עַל-יִצְחָק בְּרִית-הַטוּעָזֹות וּכְל-מִינְיוֹן גִּילּוּוֹיִם אַחֲרִים מִזְבִּיחִים כִּי עַדְיִין
אַרְצָן יִשְׂרָאֵל רַמָּה בְּקָרְבָּן אַוּמוֹת הָעוֹלָם. זָאת לְהַשְׁתִּטְשְׁתָ בְּמַלְאָה קָרְן בְּמַשְׁמָעוֹת אַחֲרָת,
ישָׁבַת קָרְן שֶׁל אַחֲדָה וְרַצְוֹן טָוב. אַבְחֹנוּ מִצְוֹוִים עַכְשִׁיו לְדַעַתִּי עד כַּמָּה שָׁאָמָר
לְהַגְּבִיר אֲתָה הַכּוֹסֵה הַזֶּה עַל-יִצְחָק הַיְדָוק הַקְּשָׁרִים כָּאֵן, עַל-יִצְחָק אַצְּרִית קְשָׁרִים בַּמְקוֹם
שָׁאַיְצָם. זֶה פִּירְזָשׁוֹן בִּיקּוֹרִים, זֶה פִּירְזָשׁוֹן מִתְּחִיתָה צִירְזִוּוֹת חֲדָשוֹת, זֶה פִּירְזָשׁוֹן
יִתְרָדְרָת-לְבָב לִיהְמִין בִּינָלוֹמִים, זֶה פִּירְזָשׁוֹן יִתְרָדְרָת רְגִישָׁות מִצְדָּכוֹ לֹא לִמְגֹועַ,
לְעוֹזָת זֶה לְסֻפָּק עד כַּמָּה שָׁאָמָר צְרָכִים. יְשַׁ בְּזָה כְּפֹבוֹן הַגְּבָלוֹת, אַבְחֹנוּ בְּעַת
וּבְעוֹזָה אַחַת מִתְּבָכִים בְּעַדְיִן הַעֲבָרָת מִשְׁתַּחַווֹן לִירְשָׁלָם, וְלְעוֹזָת זֶה יְשַׁ מְפֹנָה
בִּינָלוֹמִי רַחֲבָ מִיחָזֶת, יְשַׁ דְּבָרִים שָׁאַיְן בְּדִידָה לְדִידָם, אַבְלָ מִזְכְּרָאִים לְשָׁקוֹז
עַל יִתְרָ הסְּדָרָה, יִתְרָ רְכִישָׁת אַחֲדָה, יִצְּרָת עַמְדוֹת חֲדָשוֹת וְחַיּוֹק הַעֲמָדוֹת הַקִּימָתוֹת
בִּיהְמִים שְׁלָנֶן.

שנויות, דעת-הקהל היהודית ודעת-הקהל הכללית באנדרוזת-חברית.
שניהם נכו ככלי עזרין לטובתנו. א懵ם אונדער שומעים מאחורי הפרוזד מטה
ווארדים אומרים שגאָר בין המטשל החדש, שאמאל הצעה איזזו דזאת עצמאו
חייב איז איזזו מהייב עאון כלל להאבעה היהודית. אַפְּ-עַגְּ-פִּ-בָּן אַיְגָּזְזָה
שמטשל החדש אַזְּ-שָׁסְ-לְסִיכְרוֹן בחרותם החדש. אַיְגָּזְזָה הוועט שם לוגט אַזְּ-ישָׁם
להד פועלתם לאלטער בקרוב האיבור היהודי ווועדי שאינט אַזְּ-ישָׁם להד שטיגזט
האיבור היהודי עולאה לעורר דעת-הקהל האמריקני. נך שזה גורד כביך

עדך ועליינו לדעת כיitz לאגייס אותו מחדש וכיitz להפיעו אותו לטובתך:

שלישית, התגובה (לוקישן) אקטואטטיבית של מדינת-ישראל, זאת

כמו כבידך עדך לדעת, אמרם מקרים דבר זה נכון, אף-על-פי-כן אמחד

ירודים כי במידה שיש תכונת מזוזה-התיכון - זכמת טמיים מזה בתגלו

לנו בהזמנויות רציניות מאד - כל התכניות סובבות סביב המרכז הזה. "וגם

אם י"ס מועל איז או מועל יותר דוח הבסיס הוא כן זו היא הגדולה המרכזית,

או אחת הגדלות המרכזיות.

רביעית, ערכנו האבאי שלען-עהה מערכיים אותו בrama ד' נבואה,

אולי דאת תפזרת, אמחד לא מעוניינים להזכיר הערכה זו, ולפי דעתך יש

בידך אפיקו לחזק אותו ולהעלות אותו, בלי טכטיל את מקצוע הבשורה, על-

ידי יתר דמיות ביחס האיבור שלו בשיטת האבאי וגם על-ידי מבנים תומתיים

ידועים וגם מאמרי הסברה בכיוון זה. על-כל-פניהם חלה תפוצה ביכרת, אולי

מכרעת, כיוך האבאי של האנטగון אלינו במשך שנות קיומה של המדינה וביחוד

אולי כשה או המדמיים לאחריותם. הדברים של האמרונטים לאחריותם כפי

שמסרו על-ידי הגופאים האבאים לבידותיהם היו הדמים אויבים בתכלית,

בחינות דזועות אפיקו להבות. במידה שהבאה שלו מופיע בעטנו כקיים

קשרים חזק אם על-ידי שליחת למיזים או ביקורים, וכן ביקור הרטפאיל

וזוד ביקורים כאלה, הרי כל המוגעים אלה הוכיחו לנו כבוד וחריטו את

ערכנו ואבונו בהחלת רשאים ויכולת לחק בקלף זה.

חמישית, אף-על-פי שביעיהם סכנת הקטועים בארץ גזרה הרבה

עם המערכת של החדש האובייקטיבי גודנו, כפי שתתבטאה במושט פרואן נפשנו

הרopianים במודעה ולאחרונה ביחס הקדרים, אזי סבור כי איבנו רשאים

להוציאו מכל טוון שלו את סכנת הקפה-הפה, וזה חכום התמונות כללית

בארץ עקב חור עוזה אין לשער למה זו יכולה להיות. והדבר זה, לא תמיד

באופן ישיר כי אם בעקבות, דריין להיות לנוגד פיזיון שאין אמחד פה בפעם,

אליא שמאז אז הכוחות הפנימי בארץ עז[[כיזור, מפצע, שייטה]] הארץ מארז

אלפי אשים למשה חסרי כל שבאו הנה להבנות במלוא טובן המלה. יחד עם זאת,

זאת אומרא לאטי אשים גודרי כל מסורת מזכרתיה, גודרי כל מסורת של

אחריות אוצרית איזו שהיא, ויחד עם זאת, שיש בארץ מפלגות ו派系 מפלגות

שם מתחנכו גודרי כל מפוזן לאומי וחברתי, כך שארץ זו יכולה לחיות

כלכלית

למקולות אשר בפרקיה של תפוצה/רצינית או צעוז[[פברתיה]] ורציניות, ועליהם

היאב היטב לאפשר דבר זה כאשר דגין על פועלות העזרה ליישרל.

לבנון, סיכון הפטון. וכך נזק המזרק והמרצת הפוזר אן

בחלם מכך גורם זה כגורם חיובי מחייבת המדיניות הערבית, כי אוחנו יודעים מכל הטעים שהיו לנו, וכל המטעים האחוריים שגדע ענו לנו עליהם, כי המשגנה על הכרויות של הסדר אתנו איבת הדלה לנצר במוחותיהם של מדינאים ערביים.

אכן יש לנו כל-מיד תכנית על קו דאותן, קו שני וקו שלישי, וכי תמיד עדות של העדלה ועמדות של מרות לגדרם של עבירות ^{וגם}, אבל בסוף של האבו/חזרה ההבנה כי סורם להציג אתנו לידי הצדדים, אבל אחדים מהם על-כל-פין שנותר לנו קודם, כל הזמן מזכער באזני אחים.

זה היה רק שקדנו עד עתה לסתור התסבבת הזאת של המזרח-התיכון, כי המזרח-התיכון עם פצעותיו המורב על דקה על בעיית הגנת המזרח-התיכון ועל דקה זו יגידו של המזרח-התיכון. אני מושג שקדם לסכם את עדתו, היא גוזה צבא לעזיז ביטוי בזירות שורות, אבל אומנם פכה פשוט אפשר למסם אותה בארבע-חמש קודות.

אוחנו כל הזמן הודיענו כי אוחן מוכנים, ולא רק זה, שפנוי וגמר עמדו להגן על הארץ הזאת גם כל סכנת פוליטית או צדוקית, אלא אוחנו מוכנים לאף מערכיהם לתרום את חילקו למלא תפקידן בתפקידם האזרחי כולם, גם מפצעם שאננו רואים עמדו כבודם באזור וזה מנג' שאננו כך גודלים את בעיית הגנת הדמוקרטיה וביעית אליטה טוביית, וטהרעת טהילה לא ברוך שהוא מצעה לבולותינו.

שדי, על יסוד זה אוחנו כל הזמן דרשנו עזרה לנו בכל אזורי דרשו עזרה למשה, דרשנו עזרה באזן פרטלי. על-ידי תביעת סע אבאי במקרא לחוק, האען שיבואו אתן בדברים, העונן שידכו אתנו, העונן שימכו אתן בכל הזרחות, ואיכמי רואת צורך לפרט כאן את הדברים.

שלישית, אוחנו כל הזמן מתקטו עשרה גוד מון גוד לעربים. גוד מון גוד לעربים כל עוד אין שלום אתנו באשר גוד זה פירושו למלה מגדלו ובגד הדמוקרטיה. נקנו עדה גוד מון יותר מדי גוד לעربים באשר אין בשום פכי זאוף להשען עליהם על הגנת האזרח גוד ברית-המוראות כי אין לבם לדמוקרטיה.

רביעית, אוחנו כל הזמן מתקטו כי לא יתכן הסדר לנבי הגנה אזרחים של המזרח-התיכון בלבד.

המשמעות, שלא יתכן הסדר בהשתתפותם בלי שלום בו מנג' טפידון לאזרחים להגן על אזרח שכא אוכלת בתוכו ובכל דקה עלול להחטף מינג'ם, גם מינג' שכל עוד ישנו מהי א-שלום בינו לבין העربים בשום-פין זאוף לא

יתכן שיתוך-פערות אמיתי וככה ביג'נו לבין מדיניות ערבי, וב└לעדן אין הגנה
אוורית יכולה להיות ראייה לשמה.

מה הינו התוצאות של ארצות-הברית לפני כל הטענות האלה.

מלבד זאת הובעת סיפוק בדבר פובן מאליזה מהקווד הדרומיות, מהכבודות
שלבו לעזר ולהגן, שוב הובעת עזרה שבתחילה נפגעה בהתייחסות, כי כאשר
החלנו בדבר זה פרשא לא חחיל לאנזר שמנוי זגזר אתם להגן על המזרחה-
היכן. עד היום לא שמעו שום הצהרת פורמלית פומבית כגדל האזרה מזו יימת
ושיליהם שמעון אז. אלא מה, שביכתיהם ידוע לנו כי למעט הם טביכים
היטב כי עזק יטרכו לעוזות, כל מה שיוכלו לעוזות וכל מה שלא יוכלו לעוזות,
כדי להגן על אזרח זה אך לא תופת אותו קווים מכרייע שתחסן
לראשה. אבל לנבי ארכע הדרישות הדרומיות המעשיות, בין אם גקלדו
בתגובה שלילית-הדרומית ובין אם לא, למעט חן לא גקלדו, אחדותם מן אפילו
תקלו בתגובה שלילית פורצת. עזרה עזין לא קיבלו ולא עומדים במנז'
הבעת כבודות לעוזה. יש לזה סיכום כבדור זמן לא לאלה. לא קיבלו
שוע עזרה הימם גם העזה בתשלום כמות לעת-עתה כאין. ההצעה שלנו לנבי
הסתיעות בתעשה לא היה לה לעת-עתה שום חיזובי מעשי. התוצאות שלנו של
החייזרות בתכנון לא הביאו לעת-עתה לשום תוצאות. אכן היה פגיעה עם
האגולים, לא עם האמוריים, אבל פגיעה זו הייתה את הדברים תלולים ועומדים.
לא היו סרכבים והחגודות פורצת אבל הדברים נסקרו ערטילאים.

על התביעת שלנו שלא יותן גזע לערביים עד שיתהה הסדר אוננו,
ועל-כל-פניהם יש להקדים אונדו על כדי הערבויות בתמן סיוע אבאי, בז'יבונחים
שהיז נתקלה כל הזמן בעמדה שלילית. אכן עד היום הזה לא ידוע לנו על
מתן גזע חינוך או לא-חינוך למאריכים על-ידי אמריקה, אבל הקי שזוקם ה"סיטי"
זרטטן" בתוכנתם נלכדו כל הזמן בכורה נתינית גזע למאריכים, לו גם מעתה,
לו גם בתינה מעתה שלא תסכו אונדו, כי יש הכח לבזר את מטרו של נגיון,
ואז-אפשר לבזר את מטרו של נגיון בלי עזרה, והעזה שבאה בתכנון היא לא
עזרה כלכלית, זאת דבר גדול ומשמעותי יותר, כי אם עזרה צבאית לאalter.

אשר לטענה שלנו כי לא יתכן הסדר להגנת המזרחה-התיכון בלבד,

אוחרו מקרים בסוגה זהה הוכיחה הוכיחה. אוטרים לנו כי לא יתכן הסדר
להגנת המזרחה-התיכון לא רק אונדו בלבד, אלא לא יתכן הסדר כולל של המזרחה-
היכון שאוחדו לא כסותם בו מלכתחילה, מפני שזו יזרה בידי מרים בתמי
ו-הכבודן. ^{ו-הכבודן} ~~הנחות~~ טבבב מונע גשיגות שלם אונדו, והם משבידים
אותו בודן מפוזר, שיש קוֹם-כל להדבר עם מאריכים, על יסוד הדברים עם

עם מזרים אפשר היה לדבר עם המדיניות הערבית האחדות, זה יכול שלז שאל הגדרת המזרח-התיכון וכעוזר איזה זמן יבואו הדברים חתך. ומכאן ההנחה שאליהם לנקדזה זו, הם אמורים שאם-אפשר לחתוך הסדר זה בערך שלום אום, הסדר יתפרק לד悠ם מידי לשלום או מחד אום הפלום, אבל אם-אפשר להציג את עאיית המלים כתמי קודם לנו, כי אז גם שלום לא יהיה ואם השדר לא יהיה אם הגיעו להסדר כל תנאי זה יכול להיות טעל יסוד זה אפשר יהיה להציג לשלום. ובלבם המדיניות ביחסו, עם כריתת הסכם על סודן, על-כל-בגדים כריתת הסכם לפתרון בעיית סודן וחתימת המשא-זמתן על-פיינו הטעלה, אבדנו אפילו דוחהו לכאן זווית והגורה הערבית על מהדעתם כזרם אכזרי בזחח-התיכון.

מה הן הסכנות שאפשר לאסיק מזה ובאיות העוזה אפשר לבוא. אני סבור כי אבדנו לנו כי אטريقה עומדים עדיין בראשית המערה. היה מздание ראנון של שיחות על אבא-בא, עם 4 מושבות מאיישים חדשות: דאלם, בדיל סמיה, סאקס ולוזז, אבל אוניבר עדיין כומדים בוגר' אורה של פזיות דאסנויות. אך עומדת להיות בזאת נזדון ובוגר' הראנון של אס'יל, ודאלא' היה אולדן בסוף מאה, ב-23 או ב-24. כתמי לדיאלוגים שהו יבואר ב-24 ביז'ה א', ולא ביום שבת, אבל בתנאי שזה לא יCOORD את שנותו אולדן, אם לא, קיבל אותו גם בשנת אן כי יותר גווע ביז'ם ראנון מפבי סיבות פוכות. יש להבהיר על-כל-בגדים שלא תהיה פרט סודיות מוחלט עד לפירוט של דאלם ממעון. מתקדיל על הדעת שזו נזוע לשם לפוד עכידתי. הוא יבדק כפטע בכל המדיניות הערבית, בגזע, בדשון, גזירה וברכת-עמון. יתכן שנקהיר ורבת-עמון יבדק לפג' שיבוא אליגז וביבגד זטראם אחדינו, אבל יכול להיות שיבקר בכולן לפניהם. הוא בז'ן הצד הוזן ופוק'סן לכהיר ופטע לרבת-עמון. אבל אין לאטרי לאס'ון על-כץ כי ביבגדים המזרענות מהחולליים. המשא-זמתן בין אגלויה לבין מזרם איזו מטעב, ובמשא-זמתן בין אגלויה למזרם אין כל סדק שאטרי ה'א שותף פועל מכך אם כי לאוצרה עומדת מאחוריו וקראייה. יתר-על-כן דורך העובדה אבדנו בכנסיהם לשיחות מכריעות אותם ה'א המהיינט זיבוש מזיניות עכשו, זיבוש מזרע ומטווקם לפחות הדבריהם.

אני סבור שבדנו קודם-כל צדרכיטל לתבוע מה שיתפרק בידעם העגיגים. אודה הטעינה חזקה נשמעה כבר, הדבריט אמרו בזאת-געגון ותדברים אמרו בלזגדון, ואנחנו גם נטבון חלק דבריהם. השיחת האטרזנה של באירוץ עם זטראם, בה הוא אפילו העה גם אפוגאות וטפר סיפוד שלם על מאחריו הקלעים מה הין השיקולים שלם ומה הין האעדים שם דבר. אף-על-פי-כן ברזרים שדו

דבריהם, ברור שיטם דבריהם שאינם ספרדים או הם לא. ברור לי שאזחצ'ז
אריכים להציג חביבה זו באנפּו יותר פורט ופורטלי, גם אם לא תהיה
לזה חביבה חיובית, אלא שידפו אנטחו רואים עצמו כגדום בכל הדר
זהה, ולא רואים בזה דבר שלא יתכן וזה כדי להיות קרוע במספרות אנטחו
כדי מה הם עושים. ואופן מיוחד יש לדבר על בעיית העברת חלק האבע
הבריטי ומתקנים מועלם סראץ לירדן.

שנית, אזי סבור כי עליון לבחן בין הפעולה שלצ'
היאירה כלפּיהו, ז.א. התוכן והגнос של משיחות הריפולומטיות שלצ'
אתם, ובין ההסברה והתעוזה ולהלץ אנטחו מארגנים כלפי חזך, בין
אם זה בפועל נביין אם זה על-ידי הפעלה גורמי השפעה עקיפים עליהם;
על-ידי גדרת אנטחו ציתן לנציגויות יהודיות והורכה לטרזים של
דעת-הקהל, אונשי הקודגדום וכו'. אזי גודת הבחנה כלפי שמי אלה.

אשר לדבר השמי, התעוזה הכללית וההסברה הכללית
כלפי חזך, ובשתם זה של גיוס גורמי השפעה אינני רואה שום טינה לשגדות
מהדרך שהכננו בת עד עכשו, או לשנות מאותן עמדות שנקטו עד עכשו.
ז.א. המשך ההסברה כי מLEN נשק למדיינות העבריות פירשו סיכון פדיות-
ישראל, ולכל הפחות זה הוא תלית הנשק הזה על קרן האבע; הרקע החסר
הנאמנות היישודית המושרת של המדיניות האסיתית, הספרות שם עושם
בעזרת מדיניות-ערבי; זה אבסורד. לארכן את הגנת הטזרח-התיכון כאשר
באופן זהן הטזרח-התיכון מפלג בתוכו וכו'. זה המשך הקסניה הזאת,
אם רק אפשר, והגבלה, אשר יכולים רק להוציא, יכולים להכביר על המטה
החדש ללבת בלבד שכנראה הוא מנשה לנכת בה. יצרכו להזדק, יצרכו
להסביר ואולי יצרכו לשבות מהו. אינני פעריך בסקירה היסטורית שלו,
אבל בטשח החדשאים האחרזחים על-ידי בחירת הפעולה הנכונה בזמנה, על-ידי
גיוט השפעה ולהז' ישר מצדך, האצאו למסוע, לאכבר ולהאט את הקבב
בהתפתחות בלתי-רלוונית אם כי בשום-פניהם-ואופן לא עקרבו מחשורה את
כיוונו התפתחות היישודים, אבל השיבו כמה-פעמים הפסקה לצעימת ולמרח
תרון בסביבה.

שלישית, עליון להסביר בתביעה העזרה היישירה. אפרת
אזי שבחן בין עמדה כלפי חזך ועמדה כלפי פנים, הדברים פארם-פניהם
אם גם יכולים ואיזם אריבים להיות סבוגדים, אבל בשיחות אתם אנטחו

יכולים להיות יותר גמישים; בשיחות עם איבנו זריבים להסתפק רק בזאת שזכור אל תCOORD נסק לעربים, אל תפכו לערבים להבנת האזרע, אל תארגוו אותם להבנת אזרעית, כי דבריהם אלה לא יתקבלו על הרעתם, ואחצוו על-ידי שימת כל הדבש על עמדות שליליות אלה יוכלים להחמיר השפעה היוגנית על כתלך הדברים. מה שאחצוו זריבים להביד הוא: אונחו במקומכם לא היינו מוחנים נסק לערבים; אונחו במקומכם לא היינו סוכנים על הערבים כטודחים להבנת האזרע, אבל מבחןיהם שיקול הנסיבות אתם לא רואים סודות טזה על מוחה כטה שאותם זריבים איז לתקין בישראל; אם אתם עושים הסכם אתם על מוחה כטה אשרם זריבים לתקדים לעשות זאת עם ישראל; אם אתם מוחנים להם נסק אל מוחה כטה וכטה הם זריבים לחת לישראל, וישן כל-מיידי אפערדים של הסבראה.

ובכן, אמי חושב שלא כוכל להסתפק בלבד בלבד כלאם.

יש בדעתו שמי דברים עיקריים. אמי כאן ניגא לזכורה דקה ועדינה טאר. אונחו עופרים בפצעי פגוע טרוד סערבות בפזרע-התיכון, וזהיאית אונגלייה טעהה סוראץ. זהו מטר שטחן כמה עשרות טבים שהוגבר מכך בתקופה שבין שתי הפלחות, ובאותן ימי מיג'יטי אונדר גוגבר מגמר הפלחת העולמית עד היום, אףנוי שולחה יציאית אונגלייה טטה עמדות חזובות, מתוך זה אונצנו אונדו, סמילא גם לו לא חלה כל האחירה בהחלשת העדרה הבדניתית בעלת סוראץ. אך היה קל לאגיא ליחסוק יחסים, חשיבותה הייתה עולמה, באשר זו צהרת את העמדות המערות יותר לעות עמדות רבות שהיה קודם. אבל נדמה לי של הדרה יחסית במקומם ט. אונחו יודעים לפי העותקים טעורייכים את דרך המתknים כ-5 מיליון ל"י טרלייז, וזה מהפכה גמורה בפעולה של אונגלייה בפזרע-התיכון; זו מהפכה גמורה בסדרי ההבנה של אונזרה-התיכון ובהארכות מעסימות המעדב לקנות הפזרע-התיכון, וועוסתת גשאלה מה יעשה. כאן, עד כמה שטזר הדבר, אבל לפי הידיעות טבגיות אלצנו, ידייעות מהן שיחות ודברים שמתבררים בין השיטין, כאילו אין עדרין תכנית גמורה אלרטנטיבית מה לעשות. ז.א., אונחו יודעים כי איתת תקופת אונטנו לבור את אפשרויותיה של רצועת עצה. גודלם שלבו היה כי היוזמה באה מצד מאדים, הם דחקו את האונגים לרצועה עצה. אונחו יודעים כי הנסכמה הייתה שלילית, שלילית הן טבחינה צבאית-טכנית ושלילית הן טכנייה פדיבית-טכנית. ברור הדבר אם אמי טראאנט טני דברים אלה. אונחו יודעים כי בלית ברירה, לא מתרך בחירות, אלא ברכח ובדירותם באים בחשבונו שלושה מרכזים: באם בחשבונו קפריסין; באם בחשבונו ירדן

המצריה, בשם שמה פעם רצוי להעלות את האגדלים על פסיו רכבות

משמעותה לדזינה עזה, רוזים עכשו להעלות את האגדלים על פסיו רכבות המובייל
לכגבי, והפרסום שארה בעותניהם. כאילו חלק מהבטיסים יהיה בגב זהה המשגנה
פצרית. אם אוחדו גאים לאגדלים ולאמריקנים בפצב זהה וסתופקים דק
בזה שאוחדו שואלים מה שהם עושים, אוחדו רוזים לדעת, לא כל כך קלה
לאמור לנו כי זה בטעם לא כל-כך נורא לפס, לא באנו אליהם א-בַי אוחדו
ירודים שהם בטהורה, אוחדו ירודים שאחם איזכם טרכנים להציג לנו משחו,
עשה מה שבוכל. אבל אם אוחדו יכולם להבהיר את פניהם בברוסיה שטמנה
טחम רוזן לעזר, טחמו רוזן לשחר פועלן או יש יותר סיכויים לחזובה
חיובית. יתר-על-כן אם אוחדו זוקרים לשון צאת, ואז' סדנא לעשות זאת
בכל הזמירות ואוצר פרשא, אזי לא נא להציג בסיסיא בזגב. אבל אם אוחדו
זוקרים קו זה של בכובות לבירור] של עזרה אפשרית של שיתוף-פעולה,
או אוחדו יכולם להשיג, בלבד מה שזה פרוח יותר פתח לפא-זמתן לבירדרים
זרופים על דבריהם, יכולם יחד לסקול ולטכו עזה בשעה שעכשו אם
מאנע מוניטין באפילה, אבל בלבד זהה יכולם לפתח פתח לשני ביזונטים.
זה יסייע להפיג את ~~הברית~~ הבדידות שלו. אין זה מצב זהה שארכות-
הברית עוצמתה לתקשרות עם הערבים ואוחדו צארים בכיתו של המערב, אבל לא
כגordon פעיל בחפותות זו, זה מכבי אוחדו כגורם להפתחות. שנית, זה
עשוי לחש טרייך ארץ - לא טרייך כוחט, או טרייך איז' פוחט, אבל טרייך
נדוף על הטרייך הקדים בפניהם סבנת סיבוב שני.

אזי פוזא צורך לספר פה, היום ישיבת הממשלה חילקה כמעט

כולה לשמייעת סקירה פרי ראש הממשלה על פצב הבתוחן ועל בעיות הבתוחן
של המדיינ. התקורת היתה ספק טרד, ואם כי ראש הממשלה לא מתכוון לכך
היא הייתה טורדית טרד, כאשר הרוחה תסבב של בידול מטהיד של בוחנו, לאז'
דוק בטורוחים מסוריים אלא כבלול בלתי-פומק, בהעלאת הייעילות של האכבה.
זה גם בזבז סטט מושג עזום שהושקע כל הזמן בשכלול הכרות האכבה,
בתכונו ובחייבת אפרוריות.

באז' הממשלה ד. גן-גוריון:

אזי רוזה שחטאתי את המטריה. אם לא אדע שחברי הממשלה

לא ישבו שלושה-ארבעה לילות, הרי החטאתי את המטריה.

N. N.

או מרד סד"ע הסקירה הייתה פערדית, כי בדברים החשודים
שאמור לא חידשה, לא חשו לאמור בדיקות פ"י כמה שתחום של הערבים עולא
על שטחן, או פ"י כמה אוכלאותיהם על הערבים עולא על אוכלאותיהם, או
אפיקלו ככמה חסוק שתחם גדול משלבו, מפז' טברך כל ידו אדרך.
ירועים הדברים שם כל הזמן רוכשים נזק, שהו להם משלחות שאמורות
אותם, שמאם הכספי לאין ערוך טוב טלבו, לעידך יש כטף מהנפה,
ולאריות אחריות מדברים אחרים, הן לא אראות שקולות עליה, לא היכמת
להם שההטווים היין במצג של חז' רעל, כל זה ידו וזה לא חדש. לעומת
זה כאשר שוטעים שבכל-זאת רכשו תוחלתם, שבכל-זאת רכשו אוירונטים
כאליה וכאליה, בכל-זאת לאדרכו דברים אלה ולאלה, זה מעורך כל שרו. [א]
אםרתי קודם שזריך לדԶו **"האנל"**, ציינתי את היעל המעודד של דבריך כדי
לעבור לאבל, אטייקות היה שלילי טאד וחטוד ביותר, אונחו סול כל העולם
זה. יש בזה **בלטניא** טסקוות, טה אפשר לעשות גם בטאגרת המתאים הקשיים
בירוחם שלבו כדי לאקיין יותר בסוף או לעשות עבודה יותר טובה או גודלי
לעשה סידוריים יותר **יעילים** אכזריים טנג'ים.

אבל אני אמרתי לך בפסקוק אחד, זה מתקשות גם מסדרות
מדיניות. נכון מגב זהה אם מהחולמת התפתחות העודדת לבנות גאר דין
משמעות המערב לבין המדינות הערביות, שאין לנו יד בו ואין לנו לנו שותפות
בו, וכחיזאה זה נזבנת **האנל** הבדירות שלנו, ואונחו גורדים טעל-ידי
כך לא געלת גובנה, והה מסגדות נזבנה טבב האבעון החפור ועל רקי
התפתחות זאת, מה מסדרות שאונחו מסורות נרמה לי להטיק, כי עלינו
באייזו גורה שהיא לאstell במלחיך זה, ומתחליך זה לרוכש לעצמו איזה
כל' פגן.

נדמה לי שאמ' נפתח כך בשיחות עם האנגלים באלב זה, יהיה
בזה פתח לכז'. מה לטעה אפרץ להז'ע, אני סבור שעליינו לדרוש מהן עכשו
את חישוש גשיחות, ולהראות להם ששביחות שלבו אותם אונחו אפרוצ'ו
של שיתוף-פובליה ממש טדר בתקרה של פודענות. אני לא מציע להתחילה
לדבר עכשו על האגדות לקרה פורענות, על סידורי קבע עכשו, פירוש
להז'ע להם טרייטז'יה להנחות טקדים, אבל לפחות שלגוכח העודבדה מה
ירזאים מועלם סואץ, הם עומדים לכאן, עמדה זו הם פסידים וهم ערבים
מחדר את תכניותיהם בטורח-טורח, מוכרכים לעורך אורח מחדר, עררכיהם
תכנית איפא להחזיק צבא, איפא להקים טקדים חדש, מה תהיה הפעולה

ב乾坤 של פורענות לבבי השלב השני. אghostו מוכנים מעכיז למכנס לשיחות קדומות על רקו זה שפותגה כדי לחרום חלקי להגנת המערב. זה יכול לפתח פתח ליצירת שיתוף יכול לשמש איזה חוליה נוספת כשלשות גבורה לנו.

ברוך שדבר זה צדיק לעשות בידיעת אמריקה מצד אחד, ומצד שני דבר זה איינו הצדיק לכוון מקרים התייעזה שלו לאמERICA לעזרה ישירה. אני מאמין איזה איזה איזה מטרים להשתגעה עזבנה שגה אונחן באים בהצעות כאלה להיפך, אונחן איזה איזה מטרים להשתגעה עזבנה שגה אונחן באים בהצעות כאלה בפניהם הבוטחים, האמירים, החשובים את שיתוגנו מטרוכן פרט וספורם יותר בסקרה של פורענות, להשתגעה בוזה כיסוד לתביעת אמריקה כדי שבדל בינו השעה לטלא את המתקין הסיוועד לבו, וזה יהיה פחד פחדון מה לאמריקאים לסרב או לדוחות אותו בליך ושוב.

דבר ענייני שענייני מזיע לבחוון, אולוי כאן ביחסו כלפי האmericans, אולוי רק כלפי האmericans, אולוי במקרה ידועה בטוטני, בשאלת השלום עם הערבים, מה הפך בעניין זה. אונחן שוטעים מצד אחד אמריקאים אלה בשיחות בסטייט דפרטמנט" כי לא יתכן לעשות את עבין השלום כתובאי להסדר שדה, אבל כל הזמן אמריקאים שעוני הנלום אמאקסטרץ הוא דבר רציני מצד ואיבן יורך מסדר-הירם. אבל אז הם יש טדר אחר, קודם-כל צדיק לחזק את גיגי בפנים התסוטות, כי אם אמריקאים מתמטות אז כל גזירות-התיכון הערבי מטופת ביחס שהוא צדיק עליון להזות טרייז בוגר הסכמה של סדרניות אחורית של הסובייטים כלפי המדינות הערביות. הכל תלוי בהצלת גיגי מטהוטות. ביאו דבר זה פירוזו כמה דברים: פתרון בעית סודן - זה אפשרי כבר בסדר; בעית סודן - גם בעית זו מתקרטת לפתרונה. יתכן שזאת לא דרי, יתכן שיתגיה צדך לחתם ברק, אולוי יהיה צדך לחתם כלבלית. וזה הטענה הראשית ואדריך לחתם לו נסק כדי לחזק אותו. טוטרים כאלו ישבה הבטחה בדבר גיגיב שאחד כל הדברים האלה יהיה טובן לשחק פועלה בהגנת האזרה, מאידך ביחס הטענה הפליט שimeo על התחריבות בכתב שיש לו סכיב, לא פורש על מה התחריבות, אבל בנסיבות שזו האוויה. אולוי אמרו שבוחן הוא קודם-כל חזוק ידיו של גיגיב וכחזקה מזה יחזק מטהר טל גיגיב, וזה יבשו להקמת ארגון ההגנה האזרחי, וזה לפי התורה המוסדרת שלם, רק אחרי זה יגואו הזון לדבר על שלום.

יחד עם זאת בצדדים אחרים, ביחס טרי דיוויזים מפרנסט

אורחן כל זאת בתקופה של תוצאות טבאות פאר לנטען הגدول לשינויו שווילן

לאמריקה על רקי היחסים עם העربים, טרם עליידי-כך קלקל לה סיכוןים אלה. בין זה, אם באהם כבוד עותדים במסע מוקץ זה, - ובשיחת האחדות דינורית השטח במלים של מוקץ עליון - ובין אם הדבר יבוא רק בעבור זמן, לפי חורת החלבים שאנו כאן הסברתי, אבחן זריכים להגיה כי יבוא يوم ויאמר לנו: עבשו אתם. מה אז ברקזיט, מה אתה פזיעים.

כאן אבחן זריכים לשאול את עצמי מה רוצים ערביים. אבחן יודעים שישות פציגיות ידיעות, אין לנו לעת-עתה על-כל-פצעים חרוד ביוור לסכנתם של תביעה לאננו יסדי נכונות. סכנו של הגליל המזרחי שוכבטייתו כ-80% ערבית, וביחור כטענו שאינו בתחום המדיניות כי אם זה אחד מערכי המרידת, אין פקרון מהפיך לדאגה זו נקודת תורפה המורה נא, אבל אם לבדוק את כל זרם הידיעות שהגיעו אלינו, הפגעים שתינו והשיחות והסתערות, אין לנו שוטף-עה שם איזו תביעה תהיה להזדהה הגליל המזרחי.

בדרך-כלל העדרה הערבית של גבולות 1947 ברור לי פוז ^{מגנטית} עדת ואך דרך חשפה ולחוץ, נזום שיחה/יתר דינית הירביה איזם מזכירים דבר זה. אנו אולץ בודק העדרה אופטימית, אבל daraה לי שזו העדרה מזיאורתית.

ונית, בפין הפליטים. התביעה להזדהה דומה לי חולה להיות דינית דינית לבאה לפטור את בעית הפליטים. אוי בשרה כי אם פעם אבחן בתישב לטחן עט העربים, או אם פעם ארצות-הברית תכננו לתיזוז, מתקל בקשי ראייה נטורה של טירז להזדהה טליתם של פליטים, על זה היה ריבג, ^{כרכן} אם יש עכיזו 000-000 אלף פליטים - ראש הממשלה העדיף שגולדו ~~הנתקה~~ 103,000 ילדים, גם לא לאליטים בולדו ילדים ילדיים, הם גדו כ-200,000 ו-אמריקן בסומ אופן לא הגז אליגר בתביעה שחזיר דבע או חמישית מהפליטים, בתרזות פחות או יותר משליש נבחינה כטוחית, אבל יבואר בתביעה של הזדהה טלית, נפטר של 15-20 אלף. יכול להיות מספר כזה, ואבחן תנכד לזה, ועם זה אבחן נאך. אבל מה שייתר מוגדר בשיחות, שהגיעו אליו ידיעות עליהם, זה עזין הפיזיות.

לעת זה מה שעובר בחוץ האני בכל אשוחות, זה כנראה ^{רכ} מוגדר שלעת-עתה בגדים על-כל-פצעים איזה פרובנה לוז צפונה, היא בעית הרציפות הטורקי-אלית שבחן שברכו. אם יודעים את ההגדרה של פאוזה באחת אשוחות, בולגר כביכול להחלטת או'ם על חלוקת ארץ-ישראל, אבל שבחן

בכונע זה שסדרי-נזה-ישראל מועה חליזקה בעולם הערבי, זה לא יתכן, ולכן
אבי בטוח כי במרקם או במרקם אחר יופעל בגדנו לחץ אטדי-קדי לגביו בעיטה
פליטים ולבני העמי של נזירות. נדמה לי כי ישכיל לעשות אם קדם את פנ' זו
הפניאית הגדת. אכן סגי עוזבו כודי לאטדיים, וגם נפרדים, פה שבאים
אטדי כבד לא פעם, אבל דעה זאת עכשו בחרגת מחוזת, עוזבו, עם
כל החדרה לתביעה לשלוט, לתביעה לבגימתם למטה-זתן לשם סיוע לשלוט,
כי בלי שלום לא יתכן הסדר ייעיל של הגנה א-בטזר-התיבון, וכל גדרים
האליה, אבל בצעד אטדי, שאחצוו רוכנים עכשו להתיישב ולגדר בעמי
הפיוצזים על-מotto להתחילה לאלה

לא הטעמי עוד לאטוד לך (פינה לרשות המטה), באה
השיחות האתרכות שאל אורי דיבורים אם בקשר עם אישור הסכם השילומים,
אחצוו לא מוכנים מחד להציג הזרה חיובית על פיוצזים בקשר עם זה.
אטדי: בקשר עם זה, לא. אחצוו טרידים בין שתי הפרשיות. אטדי
אכבר אטוד זאת לא פעם, אפשר נזירות ידועה לאטוד זאת טוב, אבל א
איינן רואו זאת כחזקות. עליון

עלינו כפונן לאטוד ולהציג שמי פיגרים. דאסית, לאטוד כי
יכולה התשלום שלבז קשורה בחומר הערבי ובתכמתו. אי-אפשר לדודו מatkzo
שאחצוו נשלם לעולם הערבי, כאשר העולם הערבי של מאחצוו יכלה תשלום.
שמי הדברים האלה צדיכים ללבת בד בבד. שמי, לדעתך, גאנט התשלומים
ובודל השיעוריהם, נאכזב אונ, טורדים לחיות שיעוריהם קטנים ותקופת תשלומים
או רוכחה מאנ. אם אמריך מזונין להחיש את הדבר הזה, ואחצוו חזקיכים כי
רצו פאר להחיש, אז פירושו פלורה. שלודה לא לבו שאחצוו נשלם אותו,
אלא שלודה בשיעוריהם אלה לבו כדי שפיד כל הטעונים יוקדש לפיגרים לאחצוו
וגם באותו השיעוריהם. המעטשה עליו לא תגדל אבל העולם הערבי ייכל
לקבל את הפיגרים, וכטובן אבל זה צריך להיות מחרואם עם תבזית גדרות
להתיישבות.

זה שמי סגי עוזע שצאמר לאטדי-קדי זה כך: אם מוציאים
שהה שמי סכימים להחזקה שליטים האלה, שבחלקו הגודל מזעך קליטה,
בנסיבות המודת המאוחרת, אתם מוציאים כסף יקר, תגשו לעזרך תכנית
שלמה ומיפוי לפרטן יכנית האלה של יישוב הפליטים אם על-ידי ההלוואות
שאתם מוציאים בארון ישייך או בנסיבות אלו, או הקאות או הלוואות לסדרי-נזה
הערביות, על-מotto שליקח על עצמן-או יישוב הפליטים, אך שיכט או

הווצהות הרכורה, הזראות לסידור ראשון, מעוז תכנית גדרה בזאת, אבחזד סוכנים להשתף ביפויו התכנית הוצאה על-ידי חיסול עין הפיאזיטים. המשלום שלבו יכול להיות לנו אורך אם לא תעוזר לנו, יכול להיות לנו קדר אם תעוזר לנו בתקבנה כספית, אם לא בשנתה אותה, אלא בשנתה שלוש או חמץ שנים, מעוז זאת במקל שלוש או חמץ שנים, אבל בדע שזו התכנית שאבחן ביבשים לבצע זאת.

לבסוף, אזי חושב שאחננו ארכיטים להודיע לאמריקנים כי ידעו מראש - מפני שדבר זה כל הזמן מזכיר בויר וטומש שלא יהיה כי-הבדנות, אם לטדו בבר טכאשר אהננו אמרים דבר באופן דאגורי אם חיובי או שלילי או לא זxis מנצח; הם נוכחו לדעת שזה המצב בוגר לالتزרת פליטים - שזה לא נזוץ. כיוון שקיים מצב שיש לאמור דבר חיובי, אולי שנאמר להם שזהו ותו לא, בקדמת שתאייה שאלת של הזרה סליחה. דבר עני בוגר לגבג ותהיינות שהגד השג' מציג אותן, זה בעין הרציניות, יש לאמור להם שהזירה ידוע שלא בא בחשבון לא זיתור על אילת או איזה זיתור שהוא בקשר הכספי איזה הדמות לא רק שזה עם העربים, האסדת הטריוטריאלית של ישראל זה כל יעבדו. לא רק שזה בכלל לא בא בחשבון, ביחיד, עיין הזיתור באילת יכול להיות קשור בזיתור על 10,000 דונם, אבל 10,000 דונם אלה קובעם יותר ספיליון רוגם במקומ אחר, במקרה שזה מזא לים וטמי שזו עמדה ניאו-פליטית קרות ערך, כי זה במקרה לפיתוח כל-סיני מינרלים וכך'. אבל שיטתה גורר לאמריקנים שאחננו טוכנים לדבר על פתרון בעיית הטעבר, על הבטחה של חוץ טבר בגבולות מסויימים, כדי שלא ייאمر שלא גותרים לעربים לאתcker קסר יבשתי. זה לא פשוט לאמור שנשאר קאר ימי, זו קורתה ^{עליה} וקוץ שעלה מוגלה, אזי גסוח שלא יוכל לבוא לעמק השורף גליה באיזה אופן שזו לעזיר קוץ זה.

זאת אמי מציע כדי לטבוע התקפת גדר שלהם עליזו, לפדק מהם אותו נשק שהם מכינים נברדו, ולהומיד עטנו בפניהם במאגר הרכבת יותר זה, שיכסים ביטה סמלתית לעגיניט, והאנטם שיוכלו למפור דברים אלה לפורטאות, וזה קרטם תעלת על-ידי-כך וממד יהיה גם קשה להסביר סדו עליזו להוות מוכנים לקרבנות יותר וציניטם.

אנו רצוח למסודר כאנ אידפורהטזיה, אם כי אידבז'י זולפיךאר
כשה היא שורה, בוגרנו לפזריהם. ישנו עתוגאי איזורי שיושב הארץ דתבייע
לפניו שלושה שכונות מפזרים. הוא הלא למזרים דוגבם עם גביב, לא לבדו
אלא אחד-היו עוד 3 עתוגאים אמריקניים. אחד-כך הוא נפוץ לבמה שיחות
עם דzin העתודות של גביב, היה צרייך אחד-כך להפגש עד פום עם גביב,
אבל לא נפגש. דzin העתודות הצעה שיחה עם זולפיךאר, מפקד חיל האויר
ואחד מגנים עשרה הקצינים הסליטים.

בגיב'ה עם גביב הוא לא שאל על ישראל אבל העתוגאים
האמריקנים שאלו. תשובה של גביב הייתה: "היחס אלנו ידוע, לא היל
כל שצווינו, וזה זו שאלה דוחה-מפזרים כטו שאלת סורן. זה היה
שנוי יפה לפני חתימת הסכם על סורן - והוא סקרה שום שאלה זו תפתר.
הקורטיפודרים טהර לא שאל כלום בעניין זה. הוא ⁽³⁾ מפנה גם עם עוזם
אבל הוא שבע חוללה. כן מפנה עם המזכיר החדש של הליגה. אז הוא גווע
שאל איך הוא מעדיף לעצמו שילוב ישראל בעניין הסורח-התיכוני. על זה
הוא ענה: "זה תלוי ~~ב~~ אם ישראל תמלא את החלטות או". העתוגאי מספר
שכאשר הוא דיבר על זה הוא בעה אדים, התואן על התקפתו בלי הפוד
על הערבים במוקם שהיו צריכים לעוזר ערבים.

כספי עם הפנייה עם גביב הוא מספר שהתרשם מפניותיו שלו,
העוגותכו, לא-יהידות. דzin העתוגאות שלו הוא איש צעיר, געימן מאד,
והוא סיפר לקורטיפודר שליווה את גביב שבוע קודם לכון ביכון ביכון
ברזועה עצה. הוא אומר שזה מזעקה. הוא לquo את הספה וגראות:
"הנה פה יבולים יהודאים לירק פליטים בגיב".

אחד-כך דzin העוגות-סידר לו פניה עם שמי המהדר
זולפיךאר. האחד הוא מפקד חיל האויר ושמי מפקד בשטה אחד. אתם הוו
דיבר על עניין ישראל. זולפיךאר נס-כן מהחיל סיישוב הפליטים והדרת
על הספה: "הן מוקם כשביל הפליטים והישראלים אריכים לחזור לבנולות
או". הוא מוסיף: "אנ' יודעים מהישראלים לא יעשו זאת לעולם".
...
הוא התואן שכיאראל.....
זו הייתה הפרשה האחרונה ואחרי זו הקורטיפודר עזב

ופאזרוי בשיחת זו התחילה לדבר על בעיית ישראל ואמר שם מתקדבים לפסקצתה שהכרחי הפטור. המסדר שחייב כמה אוניות טוקדשות, והוא אמר: "שנין שלוש אוניות טוקדשות: א) בעיה אפליטיתם. אם הבעיה הזאת צריכה לגסדור, אז הפליטים צריכים לישב". הוא לא אמר אף פעם "להזיר", הוא גם לא אמר בספורץ, "אצחנו לא דורותים החזרה". ואא אמר את הפליטים צריכים לישב, כי שבאותם אמינו בمبادר סיני אם נחליט לבקש לדבר זה". הוא לא נאם בנסיבות של שיקלוי, ואמר: ניגשים ליישוב הפליטים, אבל ישראל סוכחה לשלם פיצוייהם.

ב) עניין הרציפות. הוא אמר: דבר אחד הוא אם או לא? מחק את ארץ-ישראל, דבר שני הוא שישראל תחלק את העולם הערבי, וטוביים להתחשב ברציפות של העוזלט הערבי.

ג) עניין ירושלים. החלטת הבינאים על ירושלים מזכורה להתחשב. כמובן, עתה לו בנקודת זמן זו ואמר שהירדן מתחננת לבך בכל תזקף. על זה הוא עתה שזה לא דבר מחייבת, "ימירב וכל יעבור". הוא לא דיבר על חזרה לאביבות 1947; לא דיבר על יישוב הפליטים, אבל אמינו בمبادר סיני – ברגע, יכול היה לוفرد גם ברגע, הוא לא אמר זאת.

ג. שילוח: תכנית יישוב הפליטים ברגע אותה תכנית חדשת. עבדו על שילוח האציג זאת לפני שלוש שנים בלוזאן וכך לאפשר לבזבז.

ה. חוץ: שרים: מפניהם שם רואים פקום אחד שבו ערבים סוציאליים ופקודם שנוי ריק.

ז. דיבורים: קידם-כל אדי חושב שהר במסגרת של הערכת המאזן אקייף את כל האפשרויות, אדי רוזה להעיר רק מספר העדות. אדי חושב שבעון שיש תהליכי של התקשרות לקרה הפטר סעודי-מצרי, אבל דעתה לי

אני רוצה לשאול שאלת קיטנות יין כי הקטנות האלה יכלה לסייע לבודדות ביחסים הולמים. בזמן האחדון השנה הטען על הריבוע של האפריקנים, ובשנה התווען לא הגדש.

עד חוץ פ. שר: זה הטוון של המפעלאח החוצה.

ראם הממשלה ד. בונדיינרמן:

כאילו קיימת אמירה, זה הטענו, לא רק הם. באותו הדברים שמדובר בהם, לא בדברים חירוניים, בדברים קבועים, יתכן שאף שעה נבז' לידיו החבשו את זה צפוי לנצח: לא, או שצטרך לעשות את מהיפך מה שרצו, זה טהר יוכן, ואיזנוי יודע אם זה כל-כך רע. אני רוצה בקשר עם זה להעיר העדרות איך דרך השם אמריקה. היזתי רוצה לשמע את דעת אלה שעוסקים בעזיזיהם אלה יותר מקרוב. משרד החוץ האפריקני, עד כמה שאני יודע, היה עוזן, אך אפס: ככל הנין עזיזינו. האיש העיקרי, זתיו עוד מآلלה, לא היה רק איש אחד עם קצת הבהה לדברים, היה לא רק יידיד. גם באורט, כל העזיזים של הסדרינה, עוזין הניגן ועוד רק תערבותה הנשיה שיכתה את הדבר. לא לא בדורם אם משרד החוץ זהה לאו זה היידיד אף. לי לא ברור אם הוושינגטוניזציה יש לנו השפה ברורה וטגבשת כזו לעדריהם; איזנוי יודע אם יש לנו השקפת מובלעת על האטיות הקטנות של אפריקאנית, על ישראל ועל העربים.

שווין, איזנוי יודע אם מכך בקובגרם הוא עכשו יותר רע מאשר היה, זה לא אותו אבוחות, הכוחות מאוזינים בין הרפובליקנים לבין הדסוקרטים, אבל יש אולי בזאת שקרים. הרפובליקנים היו מיעוט עכשו הם דרכם, אבל הרוב שלהם קטן ומה בעוד חתמים פכים יעדנו לבחירות, ומה קודם-כל דואנים מה מאייה בסופם. איזנוי יודע מה ההבדל בין טופט לבין איזונתאואר, לטופט יאנטה גיאו פז'מי, אם יש לנו תכנית היא נוגעת בעיקר לעזיזים הפז'מיים העזיזים בעולם רוחקים מכאן. איזונתאואר להיפך, הוא ח' בערך מעזיזים כינלאומיים ואיזנוי מדבר כל-כך לאמת אחרי העזיזים הפז'מיים, ונדמה לי שפה הקובגרם יותר חזקה מאשר בזאת עצמן. אף על פי שאיזונתאואר נבחר ברוב גדול הוא לא תלוי במפלגת הרפובליקנים, אבל העדיף חלי', והקובגרם תלוי, כי הפקיד בעורר שתחייהם עלול להשפיע על איזונתאואר. האימרתה שלהם שם

ראש הממשלה ד. בונ-גוריון:

הרו לא יודיעו שרוכם היהודים האביהו بعد טמיונו? הוא גם לא חייב להם כלום. אבל אזשי הקודבות תלויות, כל אחד תלוי באיזה דבר, והם חשובים מה זהה געוד שנותדים ובגעוד 4 שנים, גם אם אזי פניהם שאינזידתאדור לא חשבן. זהו איש של אורבה שודדיי, ~~שודדיי~~ סקרו בעיות, לא כלכך בעיות של פוליטיקה פניםית. מנגד אבנאי פוטרים בפני בעיות כלכך הפורות, וגם הם עסוקים בעניין זה, לפניהם שם יכולו באלו דרישות ואוחדו בצדך להגידה לא. זה יוביל להיות כמות ידוע מזויף של פעולת פניםית ותתגלתה שנותה לעמדת זו שיעור להם.

לכן כרך דה^ג בודד לא רgon הפקידה שלבו באטטיקה. טנד אוחז של שברירותו שט, קינט פגיאותם עם אמשים שם, משה יהיה שם בקרוב, וארגון הטעולה של דעת-קץ-אטטיקה היהודית והבלתי-יהודית. כרגע הם פוטרים ברכז. איבני מטבח שפוזן עם השיחות עם האוכליטים, אזי עשייתו דעת ספקית בוגרעו לשיחות עם האוכליטים. הם טעה הכל, כל מה שאפשר היה להשפיע, גם שמעו דבריהם חשובים לעוניינו הטעו-הטעו.

ב. שילוח:

הסיכון של השיחות היה בזה: שבאי-כחות שת' הממשלה יכין את הדברים בפני הפלחות ודן דרישות להחלטתם מי היה המשך לשיחות.

ראש הממשלה ד. בונ-גוריון:

אבל הם שמעו כל מה שאפשר היה להשפיע, שמעו דבריהם בבר, סקל, והם לא הגיעו בלהם, באלו לא היה. איבני מתנדד שנשאל מה צטע לא רק בעניין פינוי התעללה, לקשר זאת לדברים שביניהם לביניהם, שהיה המשך כדי לנדר מה רוצחים, מה הם חשובים, או שיגירו לא.

צ. בונ-גוריון:

מעייניהם בזה.

אדבטי תוצאה הדרת מקורות בזאת, לי' ברור שם הם היו מועוניים לא היו מוחמים עד שצפנתה. מפניהם עמיון אצלהם, אפרדו דבריהם ברורים ודבריהם חשובים. בכלל-אופן מרכז אדבטי הוא אמריקת, ואני חוש פאר שאגחן נברא לידיו מתוקנות ובתייה מודרניות להציג לאנשי ה"טטייט דפרטנטס" : לאו, "אמדו" לנו: מסבלו קזח מהערבים, נאמרו: לא. בוגרנו לפניו התעה במורים לא נוכל לעשות כלום, אבל בזוגע לדברים פה לא נוכל להפסיק לכל, פנוי שכירוד אומר שמה שם עושים טוב ליתודים."

ב. פילוח: לעניין הפטייטי האפריקאי אני רוצה להזכיר דבר אחד. כפי שרצו שדר החוץ אחד הגכים שלבו זו הערכת השליטות הצבאיים את זה. שם כנראה עצמה עבדה רצינית טרא. אני מתחנן לפעולות הנפשחות שלנו בוואשינגטון, שליחת תלמידים, ביקריהם ועוד, כל מה שציני כאן שדר החוץ. היהת תקופה שנקורות תודותה בעקבות היחסים היהת כאן. זה היה בראשית שנות אל גדרי, דבר זה טופר, אך על פי כן נדרש לי לצורך להיות טיפוח מטעם, אם הולכים לקרה אפרידות של אמירות לא. צרייך ליאור יתרכז וייתמר יגידים בחובים אלה. אני רוצה שהרמאנל צרייך לדאוג לכך גם בפנטגון.

שר גינזך מ. שרמן:

כמעט כל הידיעות המכניות אליו עיידות עלינו בדור של פיום הערבים ושל הטלת אחידות עליו בעין זה. ז.א. מטרת היא לתקן את היחסים עם האולם הערבי. והיהודים צריכים לתרום לדבר זה. במקרה המשמע ביסודו שהיהודים אריכים לחדר אחדי הערבים. אין שם שום דבר על ישראל בערך עצמו ומה אפריקא צריכה לעשות למען ישראל כמות שתהיה. דואים שהפיגור אקובע אצל זה הם ארץ-הברית עם ישראל, וישראל כופיה כזרם עכשווי טפדייע ייבול לטיעע, פדו על מזמין.

סבירו, מה אני יאטתי מזמן הנה שאנחן עלולים להתבגר עם ארץ-הברית. האלה אין מוכנים להתבגרות קשה והאזור לסתוק את גשות זו על-ידי זה שגוז אלקראת זאו סכבים עליהם את מלפקת הלחץ עליו. ישנה הצעה של מד אבן להעמיד על פדר-יוסט את עבון השלים בינו לבין מצרים, יכנסו למשאותן ובודו". דעתך היא שיש לכת בדרך זו? אפשר גם זאת לעשות אבל אלה דברים לאוכרים המכ ותערב. אני סבור כי בזאת לא סגי, אלא אבחן

לאנגלים דבריהם שביביגנו לבינם ולא לקשר זאת בעניין תעלת סואץ, ביחסים
סוביירים אבא לירדן, גורדים יחש הכם בינם לבין שמי מדיניות ערביות, עם
ירדן יש בין כה יחסיהם. עכשו יתירה הסג בירדן עוד יותר חשוב מטהר עד
עכשו. עם פדרים יחסיים בכך של חרבנות שלופות, עומדים לעשות שלום,-
שלום שהוא כנראה במובן ידווע אוחנו לא מפלאים שום חפקייד ולא אונסרים
שום דבר, הראייה שם עושיתו. אפלו לאסורה את עושים דבר כל-כך גדול
בשביל פדרים, תדרשו להכזיבם כדי להפסיק מטהילו. השאלה היא מה אוחנו
וגותדים? אם אוחנו גאות זמן טמלה סוכנים לבוא ולאסורה: הנה חדש
את המשא-וותן שקדם עז עוז הכריאים מה, לא לא לקשר זאת מבחן
חכימית עם תעלת סואץ, מאילו טבנדים לחות איזה דבר.

ראש המטה ד. בונדי-ירדן:

הדבר
ככיה שיאליחו בעניין המואץ, מה מחייבתך לאסורה
אם יעצו איזה דבר בשבייל בירדן פה, החבורה, שודת תעופה, צוק, מעשיין,
זה כביך את כוחנו. שם יונטו להציג רצון כדי שבעבור אוניה?

שר האוצר ב. שרף: אם ישיגו ורשות סעיף לאניזות גם זה אונכו על מילוי
דו-לאומיים, בשבייל זה דבר קביר, זו כמיהה של פדרים, וכן
זה הוועב שם לא יטינו דעת, כי אם ישיכר זה דבר קבוע.

ראש המטה ד. בונדי-ירדן:

אנו סולחים לך שמקונן של מילוי דו-לאומיים, האכזרי זה
אם האכזרית שעבוד דורך והעלן אורען או חלך-בדרכ אורה.

ב. שרף: זה מוכן סל 9 מיליון דולר בשגה לפיקטדים כיווט.

ראש המטה ד. בונדי-ירדן:

עודיה להגברת הפורטוגזיאל האדרטינ-טראטיבי זה דבר יותר
חשוב, וזה בידם, זה לא תלוי במקומו של נגב. לעומת זאת עניין המטה
איןנו בידם והם לא יכולים להיות ערבים למלחמות סואץ, לא מפני שהם עושים
טרובה לנגב, נגב מקרים אותו לחת לו עזרה אטראטיבית, לא יכולים לו מסר:
שלם לנו بعد זה. אכן אוניה סופוק אם זה הדבר. אם הדבר עם האנגלים, יא
לדבר אותו כמה הם יעוזר לנו.
ג. שילוח: לדרכו את העברת כוחם לירדן, מרכז הרבריט הוא באדץ.

doc03511

ברוכחים:

ראש הממשלה ד. בן-גוריון	- היזיר'
שר החוץ מ. שרת	שר החוץ מ. שרת
ד"ר ז. אולמן	ד"ר ז. אולמן
ד"ר ז. איתן	ד"ר ז. איתן
רב-אלוף מ. מקלף	רב-אלוף מ. מקלף
ש. בן-זิด	ש. בן-זיד
א. צגד"	א. צגד"
כ. בץ	כ. בץ
ש. דיבון	ש. דיבון
ו. גלוף נ. ארוזוב	ו. גלוף נ. ארוזוב
ו. גבון	ו. גבון
א. לויברג	א. לויברג

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

בלתי אם היישיבת ומוכר את רשות הדיבור לשדר החוץ.

שר החוץ מ. שרת: התיעוזות זו מבחן אחות כל שעה שעה, כאשר אבחן בדבר על דבריהם העומדים בכבאותם של עולםנו תמיד; מבחן אחרית זו שעה מיוחדת להתיעוזות זו על האגב, אשר אבחן עומדים עכשוויים בפנוי. הזרה מטה כמי בנות הטהילות, או לפחות עשוות לחולל, מבחן זו שורה של פגמים במעטנו הבילאווטי.

זאת היא הנסיונות הפיזודות. ראשית, הממשלה החדש בארץות-הברית שבודק מחדש את יסודות המדיניות האמריקנית בכל ובאזור-הטייכון בפרט, ומכבוחות בע רוחות חדשות, מהן רוחות לא טובות כלפינו.

שנית, ההסדר החולן ומבחן בין מקרים לבין אגלויה לא רק בהסתמכת אלא בברכה הגלגה של ארץ-הברית. זהות אומר ההסדר החולן ומבחן כי נמענה הארץ הרואה לבין שתי המעמדות המערביות הראשיות, והוא רשות פה לאיזוד מערכות בمعد המזרח-הטייכון כולם מלפני מעמדות המערב בסלחמה קרה ואחר-כך בפנוי אפשרות בקדחת של מלחמה טesa, זה שינייניות שמדובר פולחן לחולל, שוב פולחן לחולל לרענן במאן הכוונות אל המזרח-הטייכון, שהוא מוקד זאיינו לטובתו.

שלישית, גיוס הקשרים מצד ברית-המועצות, שאיננו מופיע את הדבר הזה כגורם רasti או אחד הראותיים בפועל, אבל זה מטרך לתפונה, זה תזרע מרים כושת לנצח ידוע שבו אבחן בתוכיהם, זה מוביל אליו מוכרכות לאביבר את דגשנות המעמדות המערביות לגבי. עמדתו של מדיניות-ערבי לאחצן אל מדיניות-ערבי. על-כל-פצעים כל הדבר הזה וחשיבותו בזיהו, אבל במאן הדברים איננו סבור שזה משנה איך האגב לטובתו. כך שעלינו לבדוק מחדש את העמדות שלו ואת התוכניותם שבתוכן אבחן כוונת ואית האפשרויות הפתוחות לפניו לחוץ

היסודות של מזבבון יכולת לחתוך תמורה זו קוודרת. ראשית, מזבבון הכללי
לפחות חמור כנראה, אם לא מחריר והולן, על-כל-פצעים במניה שזה מחייב doc035
מצד אחד בהכרחיות הגמורה על עזרת חזק, ומצד שני בקושי ההולן וגזרל להשיג
את העזרה הנדרת.

ראשית, המזבבון הערבי עליינו עופד בעיננו. לא זו בלבד טמיון
מחרופף אלא אוחנו עדין למרכז מתוכנת להגביד אותו, על-כל-פוגים בשונה
הכלכלי. אבל ~~יש~~ לא נטה עליינו בזמן האחרון מעדכון צבאית לא קלה, ומעדכון צבאית
שאמנם נפרשת לפירושות קשות של תקנות גבול, אבל שמאחוריה ישנו עובדה
כמו בידוס של צויצי המדיניות הערביות אשר חתמו על הסכם שבי-תת-הנשק
וגילויים אחרים של תכזון. כך שהסך-הכל מזכrho לעודר דגונה וטוכרה להפדיין
לטיכום עאה ופעולה.

נה לנו הטענים שאוחנו עומדים להטען עליהם בטענה הצעה,
ושאותם עליינו להגביר עד כמה שאפשר.
ראשית, מעתנו בעולם, מעתנו הבינלאומי שאנו רואו אותו
בمازن הדברים בכוכב חיזובי כביר, גם הנסיון של העזרה, גם ההד של ביטוק
היחסים על-ידי ברית-המועצות וככל-מיידי גילויים אחרים מוכיחים כי עדיין
ישראל רמה בקרוב אומות העולם. גם להשתמש במקרה קרן בנסיבות אחרת,
ישנה קרן של אהדה ורצון טוב. אוחנו מזוויות עכשו לדעתי עד כמה שאפשר
להגביר את הטענה הזאת על-ידי הידוק הקשיים כאן, על-ידי יצירות קשרים במקומם
שאידם. זה פירושו ביקוריהם, זה פירושו מהיחת צירויות חדשות, זה פירושו
יתר תשובת-לב ליחסים בינלאומיים, זה פירושו יתר דגשנות מצדנו לא למגע,
לעומת זה לסעיף עד כמה אפשר זרכיהם. יש בזה כטבן האבלות, אוחנו במת
ובעוגה את מסתבקים בעין העברת משות החוץ לירושלים, ולעומת זה יש מפנה
בינלאומי רחב מידה, יש דברים שאין ברירה לדידם, אבל מוכראים לשקד
על יתר הסברה, יתר רכישת אהדה, יצירת עמדות חדשות וחיזוק העמדות הקיימות
ביחסים שלנו.

שנית, דעת-הקהל היהודית ודעות-הקהל הכללית בארץ-הברית.
שניהם נכו כבירות עצים לסתותנו. אומנם אוחנו שומעים מהווים הפרוזדור מה
ואהדים אומרים
שגדיר בין המintel החדש, ~~היא~~ קאנזיאנטיאן לכו, שIALIZED התולש איזו דזאת עצמן
חייב או איזו מחייב עצמו כלל להגבעה היהודית. אף-על-פי-כן איזנו חשב
שהמintel החדש אדי' לסייעו בחירותם מחדש. איזנו הוועם לווער איזו איזשיט
להד פועלם לאלתר בקרוב הגיבור היהודי וודאי טוינם איזשים להד שוגבהת
הגיבור היהודי עלולה לעורר דעת-הקהל האמריקנית. כך שזה גורם כביך

עדך ועליינו לדעת כיitz לאגייס אותו מחדש וכיitz להפיעו אותו לטובתך:

doc03511 **שלישית, התגובה (לוקיישן) אקטואטטיבית של מדינת-ישראל,**

כמו כבידך עדך לזרע, אמרם מקרים דבר זה נכון, אף-על-פי-כן אמחד
יודעים כי במידה שיש תכונן להזנת המזרח-התיכון - וכמה טפחים מזה בתגלו
לנו בהזמנויות רציניות מאד - כל התכניות סובבות סביב המרכז הזה. "וגם
אם יש מועד איז או מועד יותר דוח הבסיס הוא כאן וזה היא הגדולה המרכזית,
או אחת הגדלות המרכזיות.

רביעית, ערכנו האבאי שלען-עהה פעריכים אותו ברמה ד' נבואה,
אולי דמת תפארת, אמחד לא מעוניינים להזכיר הערכה זו, ולפי דעתך יש
בידך אפילו לחזק אותו ולהעלות אותו, בלי טכטיל את מקצוע הבשורה, על-
ידי יתר דמיונות ביחסו האיבוד שלו בשפת האבאי וגם על-ידי מבנים תוגדים
ידועים וגם מאמרי הסברה בכיוון זה. על-כל-פניהם חלה תפוצה ביכרת, אולי
מכרעת, כיוך האבאי של האנטగון אלינו המשך שנות קיומה של המדינה וביחוד
אולי כשה או המדמיים לאחריותם. הדברים של האמרונטים לאחריותם כפי
שמסרו על-ידי הגסחים האבאים לבידותיהם היו הדמים אויבים בתכליות,
מכחיקות יזועות אפילו להבאות. במידה שהזדהו שלו מופיע בעטנו כקיים
קשרים חזק אם על-ידי שליחת למיזים איז ביקורים, כגון ביקור הרמטכ"ל
וזוד ביקורים כאלה, הר' כל המועים האלה הנחילו לנו כבוד וחדיטנו את
ערכנו ואנחנו בחלט רשאים זיכוילט לחש בקהל זה.

חמישית, אף-על-פי שבעיניהם סכנת הקمزיגיזם בארץ גזרה הרבה

עם המערכת של החדש האובייקטיבי גודנו, כפי שתתבטאה במושט פרואן זמשון
הרופאים במודעה ולאחריותם ביחסם הקדרים, איז סבור כי איננו רשאים
להזיא מכך טוון שלו את סכנת הקפה-הירב, דאן חכוא התמותות כללית
בארץ עקב חוסר עזרה אין לשער למה זה יכול להביא. והדבר זה, לא תמיד
באופן ישיר כי אם בעקבות, דריין להיות לנוד עיזיג (שאין אמחד פה בכיסו),
אליא שמאז אזן הכוחות הפנימי בארץ עזיז כיוון, מפצעי שיונט הארץ מארץ
אלפי אגושים למשה חסרי כל שבאו הנה להבנות מלוא טובן המלה. יחד עם זאת
את אומרא לאטי אגישים געדיי כל מסורת מזכרתיה, געדיי כל מסורת של
אחריות אזרחות איזו שהיא, ויחד עם זאת, שיש בארץ מפלגות ו派ג'יגי מפלגות
שם מתחנדו געדיי כל מזנון לאומי וחברתי, כך שארץ זו יכולה לחיות
כלכלית לפאולות אם בפרקיה של תפורה/רצינית או צעוזה/פערתית ורצינית, ועליהם
היאב היטב לאפשר דבר זה כאשר דגין על פועלות העזרה ליישראלי.

לבנון, סיכון הלאם. וכך נזק המזרק והמרצת הפוזר אן

בחלם מכך גורם זה כגורם חיובי מחייבת המדיניות הערבית, כי אוחנו יודעים doc03511

מכל הטעים שחיינו לנו, וכל המטעים האחוריים שעוזע לנו עליהם, כי המשגנה על הכרויות של הסדר אתנו איבנה חילתה לנצר במוחותיהם של מדינאים ערביים.

ואכן יש לנו כל-מידה תכנית על קו דאותן, קו שני וקו שלישי, וכי תמיד עמדות של העדלה ועמדות של מרות לגוזן של עמיין, אבל בסוף של האבו/חזרה וגו' ההבנה כי סורם להציג אתנו לידי הסדר, מהו אחדים מהו על-כל-פניהם שנותר שעה זאת קוזם, כל הזמן מזכעת באגד אחים.

זה היה רק שקדנו עד עכין נוכח בתוכן התסבבת הזאת של המזרח-התיכון, יוסי המזרח-התיכון עם פצעותיו המורב על רקה על בעיית הגנת המזרח-התיכון ועל רקהizi של המזרח-התיכון. אני מושג שקדם לסכם את עמדתו, היא גוזה צבא ליזי ביטוי בזירות שורות, אבל אומנם פכה פשוט אפשר למסם אותה בארבע-חמש קוזמות.

אוחנו כל הזמן הודיענו כי אוחן מוכנים, ולא רק זה, שפכו וגמר עמדו להגן על הארץ הזאת גם כל סכנת פוליטית או צורית, אלא אוחנו מוכנים לאף מערכותם לתרום את חלקם למלא תפקידן בתפקידם האזרד כולם, גם מפצעם שקדנו רואים עמדו כבודם באזורה וזה מנג' שקדנו כך גודלים את בעיית הגנת הדמוקרטיה וביעית אליטה טובייתם, ושהרעת טהילה לא ברוך שהיה מצעה לבולותינו.

שדי, על יסוד זה אוחנו כל הזמן דרשנו עזרה לנו בכל אזורי דרשו עזרה למשה, דרשנו עזרה באזון פרוטלי על-ידי תביעה שדו אבאי במקומם לחוק, האונז שיבואו אתן בדברים, העונז שידנו אוון, העונז שימכו אתן בכל הזרמות, ואיכנוי רואת צורך לפרט כאן את הדברים.

שלישית, אוחנו כל הזמן מתקטו עדרה גוד מון גוד לעربים.

גוד מון גוד לעربים כל עוד אין שלום אתן באשר גוד זה פירושו למלה מוגדרת ובגד הדמוקרטיה. נקדנו עדרה גוד מון יותר מדי גוד לעربים באשר אין בשום פכי זאוף להשען עליהם על הגנת האזרד גוד ברית-המוראות כי אין לבם לדמוקרטיה

רביעית, אוחנו כל הזמן מתקטו כי לא יתכן הסדר לנוב' הגנה

ازורי של המזרח-התיכון בלבד.

המשמעות, שלא יתכן הסדר בהשתתפותם בלי שלום בו מנג' טפידון

לצדיהם להגן על אזרד שכא אוכלת בתוכו ובכל רקה עלול להחטאותם בברושים, גם מנג' שכל עוד ישנו יוסי אי-שלום בינו לבין העربים בשום-פמי זאוף לא

יתכן שיתוך-פערות אמיתית וככה ביגזנו לבין מדיניות ערבי, וב└לעדן אין הגנה

doc03511

אוורית יכולת להיות רואיה נשמה.

מה הינו התוצאות של ארצות-הברית לפני כל הטענות האלה.

מלבד זאת הובעת סיפוק בדבר מובן פאליז מהקויה הדרשוה, מהנבודות

שלבו לעזר ולהגן, שוב הובעת עזרה שבתחילה נפצעה בחטויות, כי כאשר התחלנו בדבר זה פרשא לא חחיל לאנזר שמנוי זגזר אתם להגן על המזרה-

חכון. עד היום לא שמעו שום האורה פוזמלית פוטבית כגד האורה טון יימת ושלילית שמעדו אז. אלא מה, שביכתיים ידוע לנו כי למשה הם טביכים

היטב כי עזק יטרכו לעוזות, כל מה שיוכלו לעוזות וכל מה שלא יוכלו לעוזות כדי להגן על אזרח זה אך לא שאלת זו לא תופת אותו קומו מכרי שתחפש

לראשו. אבל לנבי ארכע הדרישות הדרשנות המעשיות, בין אם גקלדו בתגובה שלילית-הדרשנות ובין אם לא, למשה חן לא גקלדו, אחדותם מן אפילו

תכלו בתגובה שלילית פוזרת. עזרה עדיין לא קיבלו ולא עומדים במני היבעת בכובות לעוזה. יש לזה סיכומיים בעבור זמן לא לאלה. לא קיבלו

שום עזרה הימם גם העזה בתשלום כמות לעת-עתה כאין. התגעשותם של הסתייעות בתעשה לא היה לה לעת-עתה שום חדי-הובני מעשי. התגעשותם של

חטייעות בתבען לא הביאו לעת-עתה לשום תוצאות. אמונם היהת פגש עם האגוזים, לא עם האמריקאים, אבל פגש זה הייתה את הדברים תלוזים ועומדים.

לא היה סרכבים והחגוזות פוזרת אבל הדברים נסקרו ערטילאים.

על התביעה שלנו שלא יותן גזע לערביים עד שיתהה הסדר אthon, טעל-בל-טניהם יש להקדים אולדו על כדי הערבית בתמן סיוע אבאי, בזוויכוחים

שהיז נתקלה כל הזמן בעמדת שלילית. אפסם עד היום הזה לא ידוע לנו על כתן גזע חינך או לא-חינך למאריס אל-ידי אמריקה, אבל הקי שנזקם ה"סיטי"

זרטטט" בתפקידו בלבינו כל הזמן נברה נתינת גזע למזרים, לו גם מטה, לו גם נתינה מטה שלא תסכן אותו, כי יש הכח לבזר את משטרו של נגייק,

ואז-אפשר לבזר את משטרו של נגייב בלי עזרה, והעקרת שבאה בחשובן היה לא עזרה כלכלית, זאת דבר גדול ומשמעותי יותר, כי אם עזרה צבאית לאletter.

אשר לתחייה שלזו כי לא יתבן הסדר לאגדת המזרה-התיכון ב└לעדן,

אחמדו נמלים נסגרה ותפקידו הופכת. אוטרים לנו כי לא יתכן הסדר

לאגדת המזרה-התיכון לא רק במקרה בלבד, אלא לא יתכן הסדר כולל של המזרה-

התיכון שאחיזו לא כסותם וזה מלכתחילה, מפני שזו יזרעה בידי מרין בתמי

ותוכלו. גאנטטט טבצצץ מונע גשיותו שלם גאנדו, והם מסבירים

אותו גאנטן פדורש, שיש קומם-כל לדבר עם מזרים, על יסוד הדברים עז

הגדלת המזרחה-תיכונן ובכבודו איזה זמן יבואו בדברים אחד. ומכאן התשומת
שלם לנוקזה זו, אם אומרים טרי-אפשר להתגנות הסדר זה בעשיית שלום עם
הסדר יתאפשר לנזרה מידי לשלום עד מחדן ואהלו, אבל אי-אפשר להציג
את עאיית המלים כתמי קודם לו, כי אז אם שלום לא יהיה גם הסדר לא יהיה.
אם לגשת להסדר בלי תכאי זה יוכל להיות שעל יסוד זה אפשר יהיה להציג לשלום.
באלפים האנתרופים ביותר, עם כריתת הסכם על סוזן, על-כל-כך
כריתת הסכם לפתרון בעיית סוזן ומחילת המשא-ו-מתן עלפיהו הפעלה, אבחנו
כאילו דוחקו לזרן זווית והגורם הערבי על מהדש על הבטח כזרם מכיריע
בפוזה-תיכונן.

כہ חן המסדרות שאפשר לאסיק מזה ובגיוון הצעות אפשר לבוא.
агז' סבוך כי אגדון לגביה אמדייה עומדים עדין בראשית המערה. היה מזמן
ראשו של שיחות ^לאגדון, עם 4 שעונות מודרניות חדשות: צאלט, בדל סמיית,
סאקסן זלוזה, אבל אגדון עדיין עומדים באותו שיחות של פזישות דיאזיות. אגד
עומד להיות בזואש-זגון ומכוע הראשו של אגדיל, וזלט ^ו היה אגדון בסוף
מאי, ג-23 או ג-24. כתמי לדיזיון שונים יבאו ג-24 ג'יזה א', ולא ביום שבת,
אבל בתג'ה' שזה לא יקד את שנותו אגדון, אם לא, נקבע אותו בו נחתם אם כי
יותר גווע ביום ראנון מפני סיבות טוכות. יש להזכיר על-כל-פוגדים שלא היה
הורם מסכנות מוחלט עד לפניו של זלט ממעון. מתקדש על הדעת שזו גוזע
לשם לפוזע עכיניהם. הוא יבדק כמעט בכל המדינות העבריות, בגזע, בדשך,
בקהיר וברובת-עמון. יתכן שבקהיר ורבת-עמון יבדק לפוגם שיבוא אליו ולבגדד
וזרעם אהדרינו, אבל יכול להיות שיבקר בכולו לפוגם. הוא גם פזע הוזע
ופקיען לקהיר ושם לרבת-עמון. אבל אין לומר לטמון על-כן כי בימינו
המאורעות מהחולמים. המה-זמתן בין אגדליה לבין מזרים איגז מטעב, ובמאות-
וותן בין אגדליה למזרים אין כל סדק שטמייה היא שותף פעיל מאד אם כי
לבגורה עומדת מאחוריו הקלאים. יהו-על-כן דזקה הועבה אגדון נפוגם
לשיות מכריעות אם היא מחייבת גיבוש מדיניות עכשוו, גיבוש מחדש ומתחזק
למגב הדברים.

אגן סבוך טאנחן דזידט-כל ארכיכיטל לתחזען *תור שיתוף בידענות העכיניגים. אונס התייען חזא נטעה כבר, הדבריות גומדו בזאניגטן זהדברים אמרו בלזנדן, ואונס גם נטטו חלק דבריהם. השיטה האחדותה של באירוץ עם זייןיאן, בה הוא כאילר העלה גם אנטוגות וספער סיפורי שלם על מאחוריו אקלעיהם מה היז השיקולים שלם וממה היז האעדים שם דורך. און-על-פי-כן בדורים אחד

דבריהם, ברור שיטם דבריהם שאינם ספרדים או הם לא. ברור לי שאזחצ'ז

doc03511

אריכים להציג חביבה זו באנפונן יותר פורט ופורטלי, גם אם לא תהיה
לזה חביבה חיובית, אלא שידפו אנטז'ז רוזאים עצמנו כגדלים בכל הדרך
זהו, ולא רוזאים בזה דבר שלא יתכן וזה אריך להיות קרוע במספרות אנטז'ז
כדי מה הם עושים. ואופן מיוחד יש לדבר על בעיית העברת חלק האבעה
הבריטי ומתקנים מועלם סראץ לירדן.

שנית, אזי סבור כי עלייזן לבחן בין הפעולה שלצ'ז
היאירה כלפיהו, ז.א. התוכן והגסוח של משיחות הריפולומטיות שלצ'ז
אתם, ובין ההסברה והתעכלה ולהלץ אנטז'ז מארגנים כלפי חזן, כיון
אם זה בפועל נביין אם זה על-ידי הפעלה גורמי השפעה עקייפות עליהם;
על-ידי גדרת אנטז'ז ניתן לנציגויות יהודיות והורכה לטרז'ז של
דעת-הקהל, אונשי הקודגדה וכו'. אזי גודת הבחנה כלפי שמי אלה.

אשר לדבר השמי, התעטולה הכללית וההסברה הכללית
כלפי חזן, ובשתם זה של גיוס גורמי השפעה אינני רואת שום טיבה לשגדות
מהדרך שהלכנו בה עד עכשו, או לשגות מאותן עמדות שנקטו עד עכשו.
ז.א. המשך ההסברה כי מLEN נשק למדיינות העבריות פירשו סיכון פדיות-
ישראל, ולכל הפחות זה הוא תלית הנשק הזה על קרן האבעה; הרקע החסר
הנאמנות היישודית המושרת של המדיניות האסיתיות, הספרות שמדובר עשוין
בעזרת מדיניות-ערבי; זה אבסורד. לארכן את הגנת הטזרח-התיכון כאשר
באופן זהן הטזרח-התיכון מפליג בתוכו וכו'. זה המשך הקסניה הזאת,
אם רק אפשר, והגבלה, אשר יכולים רק להוציא, יכולים להכביר על המטה
החדש ללבת בלבד שכנראה הוא מנשה לנכת בה. יצרכו להזדק, יצרכו
להסביר ואולי יצרכו לשבות מטהו. אינני פעריך בסקירה היסטורית שלו,
אבל בטשח החדשים האחרז'זים על-ידי בחירת הפעולה הנכונה בזמנה, על-ידי
גיוט השפעה ולהז' שיר מסדרו, האצאו למסוע, לאכבר ולהאט את הקבב
בהתפתחות בלתי-רלוונטית אם כי בשום-פניהם-ואופן לא עקרבו מחשורה את
כיוונו ההתפתחות היישודים, אבל השיבו כמה-פעמים הפסקה לנשיכת ולמרחוב
תרון בסביבה.

שלישית, עלייזן להטשייך בתביעה העזרה היישירה. אפרתוי
אזי שבחין כי עמדה כלפי חזן ועמדת כלפי פגיון, הדברים פארט-פגיון
אם גם יכולים ואיזם אריבים להיות טז'זדים, אבל בשיחות אתם אנטז'ז

יכולים להיות יותר גמישים; בשיחות עם איבנו זריבים להסתפק רק בזאת שזכור אל תCOORD נסק לעربים, אל תפכו לערבים להבנת האזרע, אל תארגוו אותם להבנת אזרעית, כי דבריהם אלה לא יתקבלו על הרעת, ואלה גוזרו על-ידי שימת כל הדבש על עמדות שליליות אלה יוכלים להחמיר השפעה חיובית על חלק הדברים. מה שאנו הגוזר זריבים להביד הוא: אוננו במקומם לא היינו כותנים נסק לערבים; אוננו במקומם לא היינו סופרים על הערבים כשותפים להבנת האזרע, אבל מבחןיהם שיקול הנסיבות אותם לא רואים סגורים טווח על מוחם כטה שאותם זריבים איז לתקין בישראל; אם אתם עושים אוננו הסבב אותם על מוחם כטה אשרם זריבים לתקדים לעשות זאת עם ישראל; אם אתם כותנים להם נסק אל מוחם כטה וכטה אינם זריבים מתחת לישראל, וישנו כל-מיידי אפשרויות של הסברת,

ובכן, אמי חושב שלא כוכל להסתפק בלבד בלבד כ לפיהם. יש בדעתו שמי דברים עיקריים. אמי כאן ניתן לזכורה דקה ועדרינה טה. אוננו עומדים בכך פורע טרוד סערבות בפזרע-התיכון, וזהיאית אוננו מלחמת סוראץ. זהו מטר שטחן כמה עשרות אלפיים שהוגבר מכך בתקופה שבין שתי הפלחות, ובאותן ימי מלחמת אוננו מגמר הפלחת העולמית עד היום, אףנוי שולחה יאיית אוננו מלחמה טטה עמדות חסובות, מתוך זה אוננו אוננו, סמילא גם לו לא חלה כל האחירה בהחלשת העדרה הבדנית בעלת סוראץ. אך היה קל לאגיאו להיזוק יחסים, חשיבותה הייתה עצמה, באשר זו צהרת את העמדות המunterות יותר לעות עמדות רבות שהיה קודם. אבל נדמה לי של הדרה ייחסת במצבם טה. אוננו יודעים לפי העותקים טעריבים את דרך המתknיהם כ-5 מיליון ל"י טרלייז, וזה מהפכה גמורה בפעולה של אוננו מלחמת פזרע-התיכון; זו מהפכה גמורה בסדרי ההבנה של פזרע-התיכון ובהארכות מעסימות המעדב לקויה הפזרע-התיכון, וועודת השאלת מה יעשה. כאן, עד כמה שטזר הדבר, אבל לפי הידיעות טגיונות אלה, ידיעות מהן שיחות זרדים שטבררים בין השיטין, כאלו אין עדרין תכנית גמורה אלרטנטיבית מה לעשות. ז.א., אוננו יודעים כי איתת תקופת אוננו לבורר את אפשרויותיה של רצועת עזה. גודלם שלבו היה כי היוזמה באה מצד מזרדים, הם דחוו את האוננו לרצועה עזה. אוננו יודעים כי הנסכמה הייתה שלילית, שלילית הן טבחינה צבאית-טכנית ושלילית הן טכנייה פדיבית-טכנית. ברור הדבר אם אמי טבב טבי זרדים אלה. אוננו יודעים כי בליה ברירה, לא מוחך בחירה, אלא ברכח ובדירותם באים בחשבונו שלושה מרכזים: באה בחשבונו קפריסין; באה בחשבונו ירדן דבאה בחשבונו לוב.

המצריה, בשם שם פעם רצוי להעלות את האגדלים על פסיו רכבות

משמעותה לדזינה עצה, רוזים עכשו להעלות את האגדלים על פסיו רכבות המובייל doc03511

לגבב, והפרסום שארה בעותניהם. כאילו חלק מהבטיסים יהיה בגב זהה המזגא
פזרית. אם אוחדו גאים לאגדלים ולאמריקנים במאכוב כזה וסתופקים רק
בזה שאוחדו שואלים מה שהם עושים, אוחדו רוזים לדעת, לא כל כך קשה
לאמור לנו כי זה בעם לא כל-כך נורא לפס, לא באנו אליהם א-בְּיַ אוחדו
ירודים שהם בטזקה, אוחדו ירודים שאתם איזכם טרנסים להציג לנו ממשו,
עשה מה שבוכל. אבל אם אוחדו יכולם להבהיר את פניהן בברוסה שטפנה
טחמו רוזן לעזר, טחמו רוזן לשחר פועלן או יש יותר סיכויים לחזרה
חיובית. יתר-על-כן אם אוחדו זוקרים לשון צאת, ואז' סדנא לעשות זאת
בכל הזמירות ואוטר פרשא, אזי לא נא להציג בסיסיא בגב. אבל אם אוחדו
זוקרים קו כזה של בכובות לבירור] של עזרה אפשרית של שיתוף-פעולה,
או אוחדו יכולם להשיג, בלבד מה שזה פרוחה יותר פתח לפא-זמתן לבירדרים
זרופים על דבריהם, יכולם יחד לטקו ולטכו עזה בשעה שעכשו אם
מאנע מוניטין באפילה, אבל בלבד זאת יכולם לפתח פתח לשבי ביזונטים.
זה יסייע להפיג את ~~הברית~~ הבדידות שלו. אין זה מצב כזה שארצאות-
הברית עוצמתה לתקשרות עם הערבים ואוחדו צבאים בכיתו של המערב, אבל לא
כגordon פעיל בחפותות זו, זה מכבי אוחדו כגורם להפתחות. שנית, זה
עשוי לטע טרייך ארץ - לא טרייך כוחות, או טרייך איז' פוחלט, אבל טרייך
נדוף על הטרייך הקדים בפניהם סבנת טיבוב שבוי.

אזי פוגא אודרך לספר פה, היום ישיבת הממשלה חילדה כמעט

כולה לשמייעת סקירה פרי ראש הממשלה על מצב הבתוחן ועל בעיות הבתוחן
של הסדרה. הסקרה היתה ספקת פאר, ואם כי ראש הממשלה לא מתכוון לכך
היא הייתה טורדית פאר, כאשר הרוחה תסבב של בידול מטהיר של כוחו, לאז'
דווקא בפושעים מפוניים אלא כבלול בלתי-פומק, בהעלאת הייעילות של האכבה.
זה גם בՁבץ סמץ מהשכתי עזום שהושקע כל הזמן בשכלול הכוח האכבי,
בתכונו ובחייבות אפרוריות.

באז' הממשלה ד. גן-גוריון:

אזי רוזה שחטאתי את המטריה. אם לא אדע שחברי הממשלה

לא ישבו שלושה-ארבעה לילות, הרי החטאתי את המטריה.

N. N.

או מרד סדרה הסכירה הייתה פורצת, כי בדברים החשודים
שאמורה לא חידשה, לא חשו לאמור בדיקות פ"י כמה שתחום של הערביים עולג
על שטחן, או פ"י כמה אוכליותיהם על הערביים עולג על אוכליותיהם, או
אפילו ככמה הడק שלם גדול משלבו, מפז' טברך כל ידו אדרך.
ירועים הדברים שם כל הזמן רוכשים נס, שהו להט משפחות שאמורות
אותם, שמאם האפסי לאין ערוך טוב טלו, לעידך יש כף מהפה,
ולאריות אחריות מדברים אחרים, הן לא אראות שקולות עליה, לא היכמת
להם שההטווים היין במצג של חז' רעל, כל זה ידו וזה לא חדש. לעומת
זה כאשר שוטעים שבכל-זאת דבאו תוחכם, שבכל-זאת דבאו אוירונטים
כאליה וכאליה, בכל-זאת לאדרכו דברים אלה ואלה, זה מעורך כל שרו. /א/
אםרתי קודם שזריך לדԶו **"האנל"**, ציינתי את היעל המעודד של דבריך כדי
לעבור לאבל, אטייקות היה שלילי טאד וחטוד ביותר, אונחו סול כל העולם
זה. יש בזה כל-משמעות טקנות, טה אפשר לעשות גם בטאנת המתאים הקשיים
בירוחם שלנו כדי לאחדים יותר בסוף או לעשות עבדה יותר טובה או גודלי
לעשה סידוריים יותר עילאים אכזריים טנויים.

אבל אני אמרתי לך בפסקוק אחד, וזה מתקשות גם מסדרות
מדיניות. נכון מגב זהה אם מהחולמת התפתחות העודדת לבנות גאר דין
משמעות המערב לבין המדיניות הערביות, שאין לנו יד בו ואין לנו לנו שיתפה
בו, וכחזאה מזה ניבורת ~~ונבנה~~ הבדירות שלנו, ואונחו גורדים שעיל-ידי
כך לא געלת גובנה, והה מסגדות נובה שביב האבעון החפור ועל רקי
התפתחות זאת, מה מסגדות שאונחו מסגדים בדמתה לי להטיק, כי עליינו
באייזו גורה שהיא לאstell במלחיך זה, וטהילהיך זה לרכוש לעצמו איזה
כל' פגן.

בדמתה לי שאמ' נפתח כך בשיחות עם האנגלים באלב זה, יהיה
בזה פתח לכז'. מה לטעה אפרץ להז'ע, אני סבור שעליינו לדורש מהן עכשו
את חישוש גשיחות, ולהראות להם ששביחות שלנו אותם אונחו איזה אפרוצ'ות
של שיטוף-פזולה ממש טadr בתקרה של פודענות. אני לא מציע להתחייב
לדבר עכשו על האגדות לקרה פורענות, על סידורי קבע עכשו, פירוש
להז'ע להם טרייטז'יה להנט טקנים, אבל לפחות שלגוכח העודבנת מה
ירזאים מועלם סואץ, הם עומדים לכאן, עמדה זו הם פסידים וهم ערביים
מחדר את תכניותיהם בטורח-טורח, מוכרים לעורך אורח מחדר, ערביים
תכנית איפא להחזיק צבא, איפא להקים טקנים חדשים, מה תהיה הפעולה

ב乾坤ה של פורענות לבבי השלב השני. אghostו מוכנים מעכיז למכנס לשיחות
doc03511 קציגות על רקו זה שפותחה כדי לחרום חלקי להגנת המערב. זה יכול
לפתח פתח לייצידת שיתוף יכול לשמש איזו חוליה נוספת כשלשות גבורה
שלנו.

ברוך שדבר זה צדיק לעשות בידיעת אמריקה מצד אחד, ומצד שני דבר זה איננו צדיק לבו כמקרים התייחסו אליו לאמריקה לעזרה ישירה. אמי דבר זה איננו אידיאם ליבורן מטהריה עירוביה שהזיה אוחז בו באים בהצעות כאלה להיפך, אוחז אידיאם להשתטף בעירוביה עירוביה שפה אוחז בו באים בהצעות כאלה בפניהם היבטיים, הטעיות בחשבו את שיחותנו המתוכנן מראש ומספרם יותר בסקרה של פורענות, להשתטף בזאת כיסוד לתביעת אמריקה כדי שבדל בינו לשעה לפלא את המתקין הסיוועד לבו, וזה יהיה פחד פתוחן מה לאמריקאים לסרב או לדוחות אותו בליך ושוב.

דבר ענייני שענייני מזיע לבחוון, אולו' כאן ביחוד לפני האmericains, אולו' רק לפני האmericains, אולו' במקרה ידועה בטוטני, בשאלת השלום עם העربים, מה הפך בעניין זה. אוחז שוטעים מצד אחד אמריקאים אלה בשיחות בסטייט דפרטמנט" כי לא יתכן לעשות את עבין השלום כתובאי להסדר שהדא, אבל כל הזמן אמריקאים שעוני הנלום אמאקסטריאם הוא דבר רציני מצד ואילו יורד מסדר-הירם. אבל אז הם יש סדר אחר, קודם-כל צדיק לחזק את גגיב בסדר מסדר-הירם. אם אמריקאים מתחומות זאת כל גזרה-התיכון הערבי מתחומות בסדי התמדות, כי אם אמריקאים מתחומות זאת כל גזרה-התיכון הערבי מתחומות ביחוד שהוא צדיק עליון להזות טרייז בוגדר הסכמה של סדרניות אחורית של הסובייטים לפני המדינות הערבויות. הכל תלוי בהצלת גגיב מתחומות. ביאו דבר זה פירוזו כמה דבריהם: פתרון בעית סודן - זה אפשרי כבר בסדר; בעית סודאן - גם בעית זו מתקרטת לפתרונה. יתכן שזאת לא דיא, יתכן שיתניה צורך לחתם בסך, אולו' יהיה צורך לחתם עצמה כלבלית. וזה הטענה הראשית ואדריך לחתם לו נסך כדי לחזק אותו. טוטרים כאלו יעשה הטענה בכך שארדי כל הדברים האלה יהיה טובן לשחק פערלה בהגנת האזרה, מאידך גגיב שאחד כל הטענה הפליט שאה על התחריבות בכתב שיש לו סכיב, לא פורש על מה התחריבות, אבל בגדאות שזו האווות. אולו' אמרו שבוחן הוא קודם-כל חזוק ידיו של גגיב וכחזקה מזה יחזק מטהר שולץ של גגיב, וזה יבשו להקמת ארגון ההגנה האזרחי, וזה לפי התורה המוסדרת של הם, רק אחרי זה יגואר הזמן לדבר על שלום.

יחד עם זאת בציגות אחראים, ביחוד מפני דיוויזים מפרנסט

אורחכו כל זאת בתקווה של תוצאות טבויות מאר לאמץ הגדול לשינויו שווילן

לאמריקה על רקי היחסים עם העربים, טרם עליידי-כך קלקל לה סיכוןים אלה.
doc03511
בין זה, אם בואת כבוד עותדים במסע מסע זה, - ובשיחת האחדות דינור
השתמש במלים של מסע עליון - ובין אם הדבר יבוא רק בעבור זמן, לפי
חוות השלבים שאנו כאן מדברתי, אבחן זריכים להגיה כי יבוא يوم ויאמרו
לנו: עבשו אתם. מה אתם ברוחם, מה אתם מוציאים.

כאן אבחן זריכים לשאול את עצמי מה רוצים ערבים.
אבחן יודעים שישות פציגות ידיעות, אין לנו לעת-עתה על-כל-פצעים
להרוד ביזור לסכנתם של תביעה לאננו יסדי נכונות. סכנתם של הגליל
הערבי שובלוטיתו ב-80% ערבית, וביחור כתטה שאינו מתוך המדיניות כי אם
זה אחד טעבי המרידת, אין פקרון מהפיך לדאגה זו נקודת תורפה המורה
כך, אבל אם לבדוק את כל זרם הידיעות שהגיעו אלינו, היבטים שתינו
והשיבות והמשמעות, אין לנו שטוף-עה שם איזו תביעה תהיה להזדהה הגליל
הערבי.

בדרך-כלל העדרה הערבית של גבולות 1947 ברור לי פוז
^{מגנטית}
עמדת ואך ודק מהשפט ולחוץ, נזום שיחה/יתר דינית הירביה איזם מזכירים
דבר זה. אנו אוכל בודק הדרה אופטימית, אבל daraה לי שזו הערכה מציורית.

ונית, בפין הפליטים. התביעה להזדהה דומה לי חולה
להיות דיבריה דינית בבאה לפניו את בעית הפליטים. אוי בשרה כי אם פעם
אבחן בתישב לטחן עט הערבי, או אם פעם ארצות-הברית תכננו לתיזוז, מתקל
בקשי ראייה נטורה של טירז להזדהה טליתם של פליטים, על זה היה ריב,
אם יש עכיזו 000-000 אלף פליטים - ראש הממשלה היריך שזרדו ~~הנתקה~~
103,000 ילדים, גם לאליטיס בולדו ילדים ילדים, פם גדו ב-200,000 ו- איז אמריקן
באים או יותר מאית נחיה נאותית, אבל יבראו התביעה של הזדהה טליתם,
נאמר של 15-20 אלף. יכול להיות מספר כזה, ואבחן תנכד לו, ועם
זה אבחן נאך. אבל מה שייתר מזגדש בשיחות, שהגיעו אליו ידיעות עליהם
זה עזין הפיזיות.

לעת זה מה שעובר בחוץ האני בכל אשיות, זה כנראה
/
טוקן שלעל-עלת בגדים על-כל-פצעים איזה פרבנה לוזע סבנה, היא בעית
הרzieיפות הטורקי-אלים שבחנו שברכו. אתם יודעים את ההגדרה של פאוז
באחת השיחות, בולדו בפצעים להחלטת או'ם על חלוקת ארץ-ישראל, אבל שבחנו

בכונע זה שסדרי-נזה-ישראל מועה חליזקה בעולם הערבי, זה לא יתכן, ולכן
אבי בטוח כי במרקם או במרקם אחר יופעל בגדנו לחץ אטדי-קני לגביו בעיה
הפליטים ולגבי הפניין של נזירות. נדמה לי כי יש כליל לעשות אם נקדם את פנ' זו
הפנייה הזאת. אכן סגי עזבונו כוודי לאטדיים, וגם נפרדים, פה שבעודם
אטבון כבד לא פעם, אבל דעה זאת עכשו בחרגת מחוזת, שאנזבון, עם
כל החדרה לתביעה לשלוט, לתביעה לבגיטם לנטן-זטן לשם סיוע לשלוט,
כי בלי שלום לא יתכן הסדר ייעיל של הגנה א-בטזר-התיבון, וכל גדרים
האליה, אבל בצעד אטדי, שאזבון רוכנים עכשו להתיישב ולגדר בעוני
הפיוצזים על-מotto להתחילה לאלו

לא הטעמי עוד לאטדור לך (פינה לרשות המטה), באה
השיחות האתרכזות טאל אortho דיבוריים אם בקשר עם אישור הסכם השילומים,
אנזבון לא מוכנים מחד להציג הברה חיובית על פיוצזים בקשר עם זה.
אטראטי: בקשר עם זה, לא. אנזבון מפרי-ידיים בין שני שטי הפרשיות. אטראטי
אכבר אמר בזאת לא פעם, אפשר נאצטט ידוועה לאטדור זאת שוב, אבל א
איינני רואא זאת כחזרות. עליון

עלינו כפונן לאטדור ולהציג שבי פיניים. דאסית, לאטדור כי
יבולת התשלום שלבז קשורה בחומר הערבי ובתכמתו. אי-אפשר לדודוש מאזבון
שאנזבון צשלם לעולם הערבי, כאשר העולם הערבי של מאזבון יכזלה תשלום.
שבי הדברים האלה אטדיים ללכנת בד בבד. שגייח, לדעתך, גאנגע התשלומים
ובוגרל אשיעורדים, נאצטט אונ, טורכרים להיות שיעורדים קטדים ותקופת תשלומים
או רוכחה טאדר. אם אמריקה מעוניינת להחיש את הדבר הזה, ואזבון חזבבים כי
רצוי פאר להתחיש, אז פירוזו טלווה. שלוזה לא לנו שאזבון צשלם אותו,
אלא שלוזה בשיעורדים אלה לנו כדי שפיד כל הסכום יוקדש לפיאוצזים לאזבון
ונלט באותם אשיעורדים. המעטשה עליינו לא תגדל אבל העולם הערבי ייכל
לקבל את הפיאוצזים, וכטובן אכל זה זרייך להיות מתרואם עם תכנית גדרה
להתיישבות.

זהו שבי סגי שזאת לאטדי-קני זה בר: אם מוציאים

זהה שזה סכימים להחזקה שליטים האלה, שבחלקו הגדול מיזעד קליטה,
באנצטז האזמלה המאורחות, אתם מוצבאים כספ' יקר, תגשו לעזרך תכנית
שלמה ומיפוי לפרטן יכנית האלה של יישוב הפליטים אם על-ידי ההלווארות
שאתם מוציאים בארטן פשייך או באנצטז אונס, אך הקאורת או הלוזאות לסדרי-נזה
הערביות, על-מotto שליקחן על עצמן-אך יישוב הפליטים, אך שיכטן את

הווצהות הרכבתה, הזראות לסידור ראשון, מעוז תכנית גדרה בזאת, אבחז

טוכנים להשתף ביפוין התכנית הוצאה על ידי חיסול עין הפיאזיטים.

doc03511

השלום שלבו יכול להיות לנו אורך אם לא תעוזר לנו, יכול להיות לנו קדר אם תזוז או מחרב כהבה כספית, אם לא בשנתה אחת, אלא בשנתיים שלוש או חמוץ שניות, מעוז זאת במקל שלוש או חמוץ חמוץ, אבל בדע שזוזה תכנית שאחנה ביחסים לבצע זאת.

לבסוף, אזי חשב שאחנו ארכיטים להודיע לאמריקנים,

כי ידעו מראש - מפני שדבר זה כל הזמן מזכיר באויר ומוסמך שלא יחש

אי-הבונת, אם לטדו בבר שכאשר אהנו אמרים דבר באופן דאגורי אם

חייב או עלילו אז לא זזים מנצח; הם נוכחו לדעת שזה המצב בוגר

להזרת פליטים - שזזה לא נזוז. כיון שקיים מצב שיש לאמור דבר

חיובי, אולי שנאמר להם שזזו ותו לא, בקדמת שתחיה שאלת של מהזורה

סמלית. דבר עני בוגר לגביה ותחבויות שהגד השג' מציג אותן, זה

בעין הרצינית, יש לאמור להם שהזורה ידוע שלא בא בחשבון לאديث

על אילת או איזה דיתור שהוא בקשר הכספי איזה הדרכות לשם שלום

עם העربים. האסדת הטריוטריאלית של ישראל זה כל יעבדו. לא רק שזה

בכל לא בא בחשבון, ביחיד, עיין הזרת באלת כארון יכול להיות קשור

בזרת על 10,000 דונם, אבל 10,000 דונם אלה קובעים יותר ספיליון

רוּם במקומ אחר, כפכפי שזח מזא לים ומספר שזו עמדה ניאו-פליטית יקרה

עדן, כי זה בסיס לפיתוח כל-סיבי מינרלים וכך. אבל שיחיה כדור

לאמריקנים שאחנו טוכנים לדבר על פתרון בעיית הטעבר, על הבטחה של

חישוף טעבר בגבולות מסויימים, כדי שלא ייאمر שלא בוחנים לערבים לאתקשרות

קשר יבשתי. זה לא פשוט לאמור שנשאר קאר ימי, זו בקורה פמיכולוגית

ויקוץ שעלה מוגלה, אזי גסוח שלא יוכל לבוא לעמק השורף גליה באיזה

אורן זה הוא לעזיר קוץ זה.

זאת אמי מציג כדי לטבוע התקפת גדר שלהם עליזו, לפדק

מהם אותו נשק שהם מכינים נבדקו, ולהומיד עטנו בפניהם במאגר הדרבה

יותר וזה, טיכושים ביטה סלקטיב לעניים, והאנשים שיוכלו למפור

דברים אלה לפורניריות, וזה קרדם תעלת על-ידי-כך וממד יהיה גם קפה

להסביר סדוּץ לעיננו להיו טוכנים לקרבנות יותר וציגים.

אנו רצוח למסודר כאנ אידפורהטצעה, אם כי איזטבּעַן דזונעַן

doc03511
כמה היא שווה, בוגריך לפזריהם. ישנו עתוגאי יהודי שיוואב כארץ זיבגי
לפניהם שלושה שכונות מפזריהם. הוא הלא למזרים זונגע עם גביהם, לא לבדו
אלא אחד היה עוד 3 עתוגאים אמריקניים. אחד-כך הוא נפצע לבטה שיחות
עם קזין העתודות של גביהם, היה צרייך אחד-כך להפגש עד פעמי עם גביהם,
אבל לא נפגש. קזין העתודות הצעה שיחות עם זולפיקארד, מפקד חיל האויר
ואחד מגנים עשרה הקצינים הסליטים.

כגמיה עם גביהם הוא לא שאל על ישראל אבל העתודאות
האמריקנים שאלו. תשובה של גביהם הייתה: "היחס אלנו ידוע, לא היל
כל שצווינו, וזה זו שאלה דוחקת-בפזרים כטו שאלת סורן. זה היה
שנוי במחלוקת חתימת ההסכם על סורן - והוא סקרה שום שאלה זו תפתר.
הקורטיפודזין טהיר לא שאל כלום בעניין זה. הוא נפצע גם עם עוזבים
אבל הוא שבב חוללה. בן כנס עם המזקיר החדש של הליגה. אותו גו
שאל איך הוא מעדיף לעצמו שירות ישראל בעניין הסוריה-התיכונית. על זה
הוא ענה: "זה תלוי פה ישראל תמלא את החלטות או". העתודאות מספר
שכאשר הוא דיבר על זה הוא דعا אדם, התואן על התקפתם בלי הפסק
על הערבים במקומו שהיו צריכים לעוזר לעربיהם.

כספי עם הפנייה עם גביהם הוא מספר שהתרשם מפניות שלו,
העכורותכו, לא-יהידות. קזין העתודות שלו הוא איש צעיר, צעיף מאד,
והוא סיפר לקורטיפודזין שליווה את גביהם שבוע קודם לכן בזמנו ביכון
ברזנט עזה. הוא אומץ שזה מזעע. הוא לicked את הספה וגראות:
"הנה פה פוליטים היישראליים ליטיג פליטים בוגרים".

אחד-כך קזין העתודות סידר לו פנייה עם שמי המהדרם
זולפיקארד. האחד הוא מפקד חיל האויר ושמי מפקד בשיטה אחד. אתם הוו
דיבר על עניין ישראל. זולפיקארד נס-כן מהחיל סיישוב הפליטים והדרת
על הספה: "הן מזמנים כשביל הפליטים והישראלים צריכים לחזור לבנולות
או". הוא מוסיף: "אנו יודעים מהישראלים לא יעשו זאת לעולם".
...
הוא התואן שכיאראל.....
זו הייתה הפרשה האחראית ואחרי זו הקורטיפודזין עזב

ופאזרוי בשיחת זו התחילה לדבר על בעיית ישראל ואמר שם מתקדבים לפסקצת
הacrechi הפטדו. המסדר שחייב כמה אוניות טוקדשות, והוא אמר: **שאנן טלוונ doc351**

אוניות טוקדשות: א) בעיה אפליטים. אם הבעיה הזאת צריכה לגסדור, את
הפליטים צריכה לישיבם. הוא לא אמר אף פעם "להחזיר", הוא גם לא אמר
בטעות, "אצחכו לא דורותים החזרה". ואא אמר את הפליטים צריכה לישיבם,
כי שבאותם אמינו בمبادר סיני אם נחליט לגשת לדבר זה. הוא לא נאם
בנוטחאות של שישקלי, ואמר: ניגשים ליישוב הפליטים, אבל ישראל סוכחה
לשלם פיצויין.

ב) עניין הרציפות. הוא אמר: דבר אחד הוא אם אוו' מוחם את ארץ-ישראל, דבר שני הוא שישראל תחלק את העולם הערבי, וטוכחים
להתחשב ברציפות של העוזלט הערבי.

ג) עניין ירושלים. החלטת הבינאים על ירושלים מזכורה
להתגשם. כמובן, עתה לו בנסיבות זו ואמר שהירדן מתחננת לבך בכל תזקף.
על זה הוא ענה שזה לא דבר מחייבת "ימירב וכל יעדור". הוא לא דיבר
על חזרה לאבולות 1947; לא דיבר על יישוב הפליטים, אבל אמינו בمبادר סיני –
בנגב, יכול היה לוWer גם כנגב, הוא לא אמר זאת.

ג. שילוח: תכנית יישוב הפליטים בנגב אינה תכנית חדשה. עבדו
סוערים האציג זאת לפני שלוש שנים בלוזאן וכך לאפשר
לבזבז.

ה. חוץ: שארם:
מפנוי שם רואים פקום אחד שבו הערבים מצטופפים ומכוון
שנוי ריק.

ז. דיבוג: קודם-כל אזי חשב שהר במסגרת של הערכת המזגอากาศ אמר
כל האפשרויות, אזי רוזה להעיר רק מספר העדות. אזי חשב
שזכו שיש תהליכי של התקשרות לקראת הסדר פערבי-מצרי, אבל דעתה לי

אבי רוזה לשאול שאלת בקשות יען כי הקשיות האלה יכלה?

להפוך לנדרגות ביחסם האלוהים. בזמן האחרון נשתנה הטען על הריבוע של האפריקנים, ובשנה התוֹךְ לא הבדשא.

עד החוץ פ. שרמן: זה הטוֹן של המפעלאָח החרטוֹן.

ראש המכאלת ד. גונדרינגן:

באילו קבוצת אפריקנה, זהו השלטונוּ, לא רק הטוֹן. באותו הדברים שמדובר אליזון, לא בדרכם חירוניים, בדרכם קסניים, יתכן טאָר אונצן נבז' לידי החבשווים אך צבוקך להציג: לא, או שגאנטרן לאשוו את התייפַן מה שטענוּ, זה טאָר יוכן, ואיזנוי יודע אם זה כל-כך רע. אבי רוזה בקשר עם זה להעיר העדרות איך דרך השם באפריקנה. היזית רוזה לשטוֹע את דעתוּ אליה שעוטקים בעזיזיהם אלה יותר מקרוב. משרד החוץ האפריקני, עד כמה שאנו זוכר, היה עורי, אז אפרדו: בולם היה עזיזינוּ. האיש העיקרי, זתינוּ עוד מאלה, לא היה רק איש אחד עם קצת הבהה לדבריהם, היה לא רק יידיד. גם באורט, כל העזיזים של הסדרינה, עזין הניגן ועוזר דק תערבות הנשייה שיכתה את הדבר. לא לא בדורם אם משרד החוץ זהה לא זו היידיד אָך. לי לא ברור אם הוֹזֵיא איזונטהוד יש לו השקפה ברורה וטגדבשת בזעקה לפדרטיב; איזנוי יודע אם יש לו השקפת מובלשת על האטיות הקטנות של האזרה-התייכן, על יישראָל ועל הערבית.

זז'ה, איזנוי יודע אם מזג קוגנרט הוא עכשו יותר רע מאשר היה, זה לא אותו אבוחות, הכוחות מאוזינים בין הרפובליקנים לבין הדטוקרטים, אבל יש אביזל בזאת שקוֹדמַן הרפובליקנים היו מיעוט עכשו הם דרכם אבל-הרוב שלהם קטן ומה בעוד חתמים פכים יעדנו לבחרות, ומה קודם-כל דואנים מה מאייה בסופם. אבי יודע מה ההבדל בין טופס לבין איזונטהוד, לטופס יאנה גיש פצענית, אם יש לו תכנית היא כרגע בעיקר לעזיזים הפליגאים העזיזים בעולם רוחקים מכאן. איזונטהוד להיפַן, הוא ח' בעיקר מעזיזים כינלאומיים ואיזנוי מרכז כל-כך לאמת אחרי האניזים הפליגאים, ונדמה לי שפה קוגנרט יותר השם ממש באיזה זמן שהוא. אף על פי שאיזונטהוד נבחר ברוב גדול הוא לא תלוי במפלגת הרפובליקנים, אבל העדיף חלוּי, והקוגנרט תלוי, כי הפקיד בעורף שוחחים עלול להשפיע על איזונטהוד. האימרתה שלהם שם

doc03511

ראש המפלגה ד. בוז-גרדרמן:

הרו לא יודיעו שדורם היהודים הצביעו בעד טוטיוניהם? הוא גם לא חייב להם כלום. אבל אזמי הקודבות תלויות, כל אחד תלוי באיזה דבר, והם חשובים מה זהה געוד שנותדים ובגעוד 4 שנים, גם אם אמי פניהם שאינן מואוד לא חושב. זהו איש של אורבה טוטדיי, ~~שלא~~ סקרו בעיות, לא כל-כך בעיות של פוליטיקה פניםית. מאחר אנטגון פוטדים פנוי בעיות כל-כך הפורות, וגם הם עסוקים בעניין זה, לפניהם שם יכולו באללו דרישות ואותה בזטרך להציגו. זה יוביל להיוות כמות ידוע מזויף של פעולת פניםית ותתגלתה שנותה לעממת זו שיער להם.

לכן כרך דה^ה בזדה לא רגון הפקידה שלבו באטטיקה. טז אוחז של שברירותו שט, קינט פגיאות עם אמשים שם, משה יהיה שם בקרוב, וארגון הטעולה של דעת-קץ-אטטיקה היהודית והבלתי-יהודית. כרגע הם פוטדים ברכז. איבני מטבחו שפכו על השיחות עם האוכליטים, אזי עשייתו קצת ספקה בוגרעו לשיחות עם האוכליטים. הם טעה הכל, כל מה שאפשר היה להשפיע, גם שמעו דבריהם חשובים לעונייה הטעינה-תתגלית.

ב. שילוח:

הסיכון של השיחות היה בזזה: שבאי-כחות שתי המפלגות יכין את הדברים בפז אפסולות ודן זריכות לוחלייט גם יהיה המשך לשיחות.

ראש המפלגה ד. בוז-גרדרמן:

אבל הם שמעו כל מה שאפשר היה להשפיע, שמעו דבריהם בבר, סקל, והם לא הגיעו בלום, באללו לא היה. איבני מתנדד שנשאל מה צטע לא רך ~~בענין~~ פינוני התעללה, לקשור זאת לדברים שביניהם לביניהם, שהיה המשך כדי לנדר מה רוצחים, מה הם חשובים, או שיגירו לא.

צ. בוז-גרדרמן:

משמעותם בזזה.

אדרבי תזלה הדבה מקורת בזה, לי ברור שם הם היו טעוניים
doc03511

לא היו מחייבים עד שצפזה, מפניהם עמיון אצלום, אפרדו דבריהם ברודים ודבריהם
חשוביים. בכלל-אופן מרכז אדרבי הוא באמריקה, ואני חוש פאר שאחכנו נבו
ליידי התפקידים ובתייה מוכרים להגדיר לאודי ה"טטייט דפרטנטס" : לא, "אמדו"
לנו: מסלו קוז מהערבים, אמרו: לא. בוגר ליפוי הפעלה במורים לא
ונכל לעאות כלום, אבל בזוגע לדברים מה לא נוכל להפסיק לכל, מפני שכירוד
אומר שמה שם עושים טוב ליתודים.

ב. פילוח: לעניין הפטייט האפריקני אני רוצה להוסיף דבר אחד. כי
שdux שדר החוץ אחד הכספי שלנו זו הערכת השליטות הצבאיים
את זה. שם כנראה עצמה עבדה רציפית טר. אני מתכוון לפעולת הנפשנות
שלנו בוואשייבגרן, שליחת תלמידים, ביקריהם ועוד, כל מה שקיים כאן שדר החוץ.
היתה תקופה שנקורות תודות מהעקבות היהים היה בכאן. זה היה בראשית שנות
אל גדי, דבר זה טופר, אך על פי כן נראה לי שצורך להיות טיבו מטעם,
אם הולכים לקרה אפרידות של אמירות לא. זרייך ליאור יותר ויתר לדידים
בחובים אלה. אני רוצה שהרמאנל זרייך לזרוע לכך גם בפנטגון.

שר גינזך מ. שרמן:

כמעט כל הידיעות המכניות אליו סאייזנהורט מעידות על
כיוון ברור של פיום הערבים ושל הטלת אחידות עליו בעין זה. ז.א. מטרת
היא לתקן את היהים עם האולם הערבי והיהודים צריכים לתרום לדבר זה.
באותה היחסות השתמש בביטוי שהיהודים אריכים לחדר אחורי הערבים. אין שם
שום דבר על ישראל בעצם עצמו ומה אפריקן זרייכה לעשות למען ישראל כמות
שהיא. דואים שהפיגור אקובע אצל זה הם ארחות-הברית עם ערב, וישראל
כופיה כדורם עטבניר טפדייע זיבול לפיעע, פדו לא מדים.

סביר, אם אני יאנטי מתוך הנחה שאחכנו עלולים להתבגר
עם ארחות-הברית. האלה אין מוכנים להתבגרות קשה והאזור לסתוק את גשות
זו על-ידי זה שגוז אקיידתם זו מכבים עליהם עלייהם את מלפקת הלחץ עליו.
הזה של מרד אבן להעמיד על פדר-יוסט את עבון השлом בינו לבין פדרים,
יכנסו למשאותן ובוד". דעתך היא שיש לכת בדרכ זו? אפשר גם זאת לעשות
אבל אלה דברים לאוכרם המכם והערבי. אני סבור כי בזה לא סגי, אלא אכחנו

לאנגלים דבריהם שביביג'ו לבינם ולא לקשר זאת בעניין תעלת סואץ, ביחסים
סוביירים אבא לירדן, גורדים יחש הוכם ביבין שמי מדיניות ערביות, עם
ירדן יש בין כה יחסיהם. עכשו יתירה הסג בירדן עוד יותר חשוב מטהר עד
עכשו. עם פדרים אחיםם במאן של חרבנות שלופות, וומרים לעשות שלום,-
שלום שעוזר כניעם במובן ידווע אוחנו לא מפלאים שום חפקייד ולא אונסרים
שום דבר, הראייה שם עושיתו. אפלו לאסורה את עושים דבר כל-כך גדול
בשביל פדרים, תדרשו להכזיבם כדי להפסיק מניילנד. השאלה היא מה אוחנו
וגותדים? אם אוחנו גאות זמן טמלה סוכנים לבוא ולאסורה: הנה חדש
את המשא-וותן שפודם עז עז הבריטים מה, לא לא קשור זאת מבחן
חכימית עם תעלת סואץ, מאילו טבנדים לחם איזה דבר.

ראש המטה ד. בונדי-לירדן:

הבר
ככיה שיאלאחו בעניין המואץ, מה מחייבתך לאסורה
אם יעצו איזה דבר בשבייל בירדן פה, החבורה, שודת תעופה, צוק, מעמידה,
זה כביך את כוחנו. שם יונטו להציג רצון כדי שבעבור אוניה?

שר הכספי כ. שרף: אם ישיגו ורפס סעיף לאניזות גם זה אונכו על מילוי
דו-לאומיים, בשבייל זה דבר תביר, זו נסיבות של פדרים, וכן
זה הוועב שם לא יטנו דעת, מילוי ישיכר זה דבר כביך.

ראש המטה ד. בונדי-לירדן:

אנו סוללים זה אונכו של מילוי דו-לאומיים, האביזר הזה
אם האניזה מעבודך ורץ לעלה אורען או חלץ בדרכך אחרה.

ג. גן: זה רצון של 9 מיליון דולר בשגה לפיקטדים כיווט.

ראש המטה ד. בונדי-לירדן:

עודיה להגברת הפורטוגזיאלי האדרטינ-טראטיבי זה דבר יותר
חשוב, וזה בידם, זה לא תלוי בancockו של בגיב. לעומת זאת עניין המטה
איןנו בידם והם לא יכולים להיות ערבים ל羣ת סואץ, לא מפבי שהם עושים
טרובה לבגיב, בגיב מקרים מסוימים אלה לו עזרה אטראקציית, לא יכולים לזרם:
ఈים לנו بعد זה. אכן איזי סופוק אם זה הדבר. אם הדבר עם האנגלים, יא
לדבר אותו כמה הם יעוזר לנו.
ג. שילוח: לדרכו את העברת כוחם לירדן, מרכז הרבריט הוא באדץ.